PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LVI Nr. 13 908 | Duminică 10 mai 1987 | Prima ediție | 6 PAGINI — 50 BANI

IDEI ȘI TEZE DIN GÎNDIREA NOVATOARE A TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

O viziune revoluționară asupra științei conducerii societății

Între marile edificii teoretice ale acestor ani de mari izbînzi pe toate planurile construcției socialiste se situează și definirea de către tovarășul Nicolae Ceaușescu a unei viziuni revoluționare, dialectice despre știința conducerii societății socialiste. Cu ocazia unor momente de mare însemnătate din viața partidului și a țării — congresele, conferințele naționale ale partidului, plenare ale C.C. al P.C.R., alte foruri ale democrației noastre — tovarășul Nicolae Ceaușescu a formulat aprecieri de mare semnificație privind rolul mereu mai important al conducerii în progresul societății contemporane, al celei socialiste cu deosebire. În acest context, se cuvine relevată valoarea deosebită a cerințelor cuprinse în expunerea secretarului general al partidului la deschiderea Colocviului privind problemele științei conducerii societății — care marchează un moment deosebit în constituirea unei viziuni proprii, originale și creatoare, adaptate condițiilor țării noastre, privind știința conducerii societății socialiste.

Istoria a validat, astfel, cu strălucire, o generoasă concepție științifică atotcuprinzătoare, revoluționară, de progres multilateral, cu nucleu focalizator în opera conducătorului țării, care a sintetizat și generalizat, la un nivel superior, experiența dobîndită de partid în conducerea economico-socială, a contribuit hotărîtor la aplicarea creatoare a teoriei revoluționare la condițiile țării noastre, fapt pentru care întreaga națiune consideră, în mod justificat, acești ani de mari transformări „Epoca Nicolae Ceaușescu".

Deschiderea realizată de secretarul general al partidului în cele peste două decenii atestă preocuparea statornică pentru căutarea de noi modalități, proprii, originale, de identificare și consolidare a căilor și mijloacelor de construcție economico-socială și spirituală. Într-o vreme cînd știința a devenit o forță nemijlocită de producție, cu unor tendințe majoră pentru dezvoltarea accelerată a societății, se desprinde ideea centrală de a așeza întreaga activitate umană pe baze riguros științifice. Încă din anul 1965, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU** spunea : **„A subaprecia rolul științei, a nu depune eforturi pentru stăpînirea marilor ei cuceriri, a nu te strădui să mergi în ritm cu progresul științei secolului nostru înseamnă a te condamna la stagnare și înapoiere, cu repercusiuni serioase asupra dezvoltării societății noastre pentru o lungă perioadă de timp".**

Abordînd creator acest domeniu, președintele României a ținut totdeauna seama de intervenția amplă a științei în conducere, mai ales în condițiile contemporane, cînd asistăm la o adevărată explozie a cunoștințelor, iar stilul și metodele de conducere au un rol hotărîtor în valorificarea potențialului de progres al revoluției științifico-tehnice contemporane. **„Activitatea de conducere** — subliniă t o v a r ă ș u l Nicolae Ceaușescu — **este o știință, poate mai importantă decît alte domenii ale științei, deoarece pînă la urmă are repercusiuni asupra întregii societăți".**

Transformările multiple care au urmat Congresului al IX-lea al partidului, fără seamăn în istoria poporului nostru, ilustrează forța acestei gîndiri fecunde, creatoare, viziunea revoluționară, mobilizatoare, incompatibilă cu practici ce țineau de domeniul arbitrarului, subiectivismului sau voluntarismului în conducere.

Așa cum o demonstrează faptele, actul de naștere al științei conducerii în patria noastră a fost semnat încă de la Congresul al IX-lea și Conferința Națională din 1967. În aceste momente de mare însemnătate socială și politică s-au pus bazele unei școli românești de conducere, concepție care să reflecte realitățile proprii, dar și tendințele obiective, fundamentale pe plan mondial. Treptat, s-a trecut pe căi instituționale — adecvate dezvoltării multilaterale — la soluții practice în conducere oferite de știință, ceea ce a constituit momente de referință, cu caracter decisiv pentru perfecționarea acestela și a cadrelor de conducere.

Concepția președintelui țării asupra conducerii îl definește pe genialul ctitor de țară nouă, în același timp, și ctitor al științei conducerii, prin remarcabila contribuție personală, originală la îmbogățirea tezaurului teoriei și practicii în acest domeniu. Înfățișînd în ecuații noi legături dintre gîndirea teoretică și acțiunea practică, s-a ținut seama totdeauna de bogata experiență dobîndită în construcția socialismului, în organizarea și înfăptuirea unor obiective precise, științific stabilite. **„Conducerea operei de construire a socialismului și comunismului** — arăta secretarul general al partidului nostru — **devine o știință tot mai complexă, o știință hotărîtoare pentru victoria noii societăți, iar în condițiile noastre, problema științei conducerii devine problema esențială pentru dezvoltarea cu succes a societății noi, pentru triumful comunismului".**

Pe această cale s-au imprimat ample orientări în planul conducerii, care capătă, astfel, noi dimensiuni, transformîndu-se într-un sistem de idei și teze proprii gîndirii dialectice a conducătorului partidului și statului nostru, avînd la bază cunoașterea profundă a realităților românești. Astfel, știința conducerii nu rămîne doar o descriere a structurilor și a sistemelor de conducere, stabilirea legităților acestora, ci este, concomitent, un instrument la îndemîna cadrelor cu funcții de răspundere.

Colocviul de la începutul anului 1972 consacrat problemelor științei conducerii societății marchează continuarea firească a acțiunilor desfășurate de partidul nostru, de secretarul său general în direcția introducerii științei în activitatea de conducere, combătînd astfel improvizația și empirismul, acțiunile întîmplătoare, nefundamentate științific. De aceea, se poate spune cu deplin temei că, prin decuparea din multitudinea de aspecte a sensurilor majore ale acestei științe, expunerea secretarului general al partidului prezentată cu acest prilej reprezintă, prin ea însăși, o strălucită operă științifică, precum și un moment de cotitură în modul cum trebuie să gîndească și să acționeze în viață comuniștii, toate cadrele de conducere. **„Formarea unei concepții clare marxist-leniniste despre știința conducerii** — spunea secretarul general al partidului — **constituie cerința esențială pentru orice activist de partid și de stat, (...) reprezintă o premisă principală a înfăptuirii cu succes a sarcinilor tot mai complexe pe care le ridică procesul de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în țara noastră".**

Cu o mare clarviziune prospectivă — fundamentată pe cunoașterea în profunzime a realității economico-sociale, a specificului evoluției societății socialiste românești, precum și a proceselor și fenomenelor mondiale — tovarășul Nicolae Ceaușescu a jalonat precis conținutul și menirea științei conducerii — de la rol, obiect, principii de bază pînă la structurarea și permanenta perfecționare a sistemului politic, a participării integrului popor la actul de conducere politică, printr-un sistem dinamic, original, unic în felul său, al democrației muncitorești revoluționare. În acest context, partidul însuși, ca forță politică conducătoare, a cunoscut transformări de substanță, în consens cu aspirațiile cele

(Continuare în pag. a IV-a)

CÎMP LARG DE ACȚIUNE TEHNOLOGIILOR AVANSATE!

În centrul preocupărilor :

MODERNIZAREA PRODUCȚIEI

Acțiunea de perfecționare a organizării și modernizare a proceselor de producție, elaborată sub directa îndrumare a secretarului general al partidului, tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, se află în plină desfășurare. Este una dintre cele mai ample și cuprinzătoare acțiuni inițiate în ultima vreme de conducerea partidului, menită să genereze mutații radicale, profunde, de ordin organizatoric, tehnic și tehnologic în toate unitățile productive.

În actuala etapă de dezvoltare, modernizarea amplă a producției reprezintă o necesitate obiectivă. Economia românească dispune în prezent de o bază tehnico-materială și de un potențial creativ și productiv puternic. În sfera producției au fost incorporate, pe un front larg, noutățile științifice și tehnologice, asigurîndu-se ridicarea continuă a gradului de tehnicitate al activității industriale. S-a urmărit, constant și metodic, ridicarea nivelului de pregătire profesională al forței de muncă. Au fost adoptate forme organizatorice și modalități de conducere a activității productive tot mai eficiente, capabile să lărgească aria de acțiune și posibilitățile de inițiativă ale oamenilor muncii. Or, toate aceste condiții create relevă, în mod convingător, că întreaga această experiență, dobîndită mai ales pe parcursul ultimelor cincinale, se cere a fi pusă în valoare la un nivel superior de eficiență economică, pe măsura maturității tehnice, economice și organizatorice acumulate, în confruntarea continuă cu problemele tot mai complexe și mai dificile ale dezvoltării economice. Cu alte cuvinte, **este necesar să fie valorificată la un nivel superior baza umană, tehnică și materială a economiei noastre.**

Prima etapă a acțiunii de modernizare confirmă, fără echivoc, viabilitatea, caracterul realist și științific al strategiei stabilite în acest domeniu de conducerea partidului. În multe unități, ca urmare a transpunerii în practică a unor programe ce cuprind măsuri judicioase și riguros fundamentate, au fost obținute importante creșteri ale productivității muncii. A sporit nivelul tehnic și calitativ al produselor și, ca atare, competitivitatea acestora în concurența cu produsele similare străine. Au fost diminuate consumurile de materii prime, materiale și energie, cheltuielile de producție în general. A fost extinsă folosirea materialelor înlocuitoare, s-au redus importurile de materii prime și materiale, de mașini, utilaje, instalații și echipamente.

În unele întreprinderi și ramuri ale economiei, progresele înregistrate nu reflectă însă în întregime posibilitățile existente, de la evaluarea cărora s-a pornit în alcătuirea programelor de modernizare. Ceea ce demonstrează că nu pretutindeni au fost folosite cu pricepere, în mod organizat și corelat, condițiile create și, în primul rînd, fondul valoros al realizărilor științifice și tehnologice. Din păcate sînt numeroase cazurile în care experiența înaintată, tehnici și tehnologii moderne ce și-au confirmat valoarea acolo unde au fost aplicate rămîn pentru întreprinderi similare tot în stadiu incipient de informare și prospectare.

Asupra acestui din urmă aspect dorim să insistăm în continuare, motivele fiind bine întemeiate. Mai întîi, pentru că **introducerea și generalizarea noului științific și tehnologic devine, din perspectiva efortului de modernizare a economiei românești, nu o variantă posibilă, ci o necesitate obiectivă.** Extinderea și generalizarea tehnologiilor moderne, a unor metode perfecționate de organizare, promovarea neabătută a cuceririlor noii revoluții tehnico-științifice constituie — așa cum a subliniat în repetate rînduri secretarul general al partidului — însuși **suportul hotărîtor, definitoriu al desfășurării acestei acțiuni de mare interes național.**

Este știut că, în această perioadă și în cea dinaintea declanșării acțiunii de modernizare, cercetarea științifică a realizat mii și mii de noi tehnologii, noi mașini, utilaje și materiale de mare eficiență economică. Sînt oare toate acestea cunoscute, aplicate și generalizate corespunzător ? În multe cazuri se poate da un răspuns afirmativ. Există însă și exemple care atestă că această cerință nu este pretutindeni înțeleasă corespunzător. Examinînd un catalog selectiv, care cuprinde circa 120 de tehnologii și utilaje tehnologice moderne, întocmit de Institutul central pentru construcții de mașini împreună cu cel pentru utilaj greu și difuzat tuturor centralelor și întreprinderilor industriale, constatăm că mare parte a acestor realizări nu sînt aplicate decît sporadic, aproape întîmplător.

Identificarea obstacolelor care mai apar uneori în procesul valorificării depline a creației științifice și tehnologice nu este ușor de făcut, dar este foarte importantă, întrucît răspunde unui obiectiv de larg interes social. Ne vom opri, în cele ce urmează, asupra unora dintre aceste aspecte desprinse dintr-o serie de investigații privind stadiul valorificării unor tehnici și tehnologii cu o eficiență economică certă în întreprinderile care le-au aplicat.

Receptivitatea la nou a unor întreprinderi este un prim aspect. Se constată că nu în toate întreprinderile există capacitate de asimilare rapidă a rezultatelor cercetării. De regulă, sînt aduse ca justificare dificultățile curente în îndeplinirea prevederilor de plan, iar în concepția unor cadre de conducere din anumite unități economice preluarea unei noi tehnologii sau a unui produs nou n-ar fi decît un factor „perturbator" al procesului de producție la zi. Așa se explică de ce în multe unități programele de modernizare n-au cuprins decît măsuri minore — de altfel, fără un folos prea mare în activitatea productivă curentă — aminînd pentru o perspectivă îndepărtată aplicarea măsurilor care într-adevăr pun în valoare inovația tehnică și tehnologică. Dar, și în acest caz, dacă se poate, implementarea noului este lăsată în grija altora, adică a cercetătorilor care „țin cu orice preț" să-și vadă ideile aplicate. Este, fără îndoială, un mod îngust de a privi problema transferului tehnologic, confundîndu-se cerința modernizării cu o sarcină oarecare, suplimentară. În realitate, asemenea întreprinderi nu sînt pregătite să asimileze noul deoarece stimularea climatului inovațional și angajarea creativă a propriilor specialiști au fost lăsate, aproape sistematic, la periferia altor preocupări. De altfel, din evidențele Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci rezultă clar că există unități industriale care ani de zile nu au adus nici o contribuție la sporirea tezaurului inovațional al țării. Este, fără îndoială, o situație ce se află în contradicție flagrantă cu cerințele de innoire și progres pe care le reclamă astăzi economia noastră.

Vlaicu RADU

(Continuare în pag. a III-a)

DROBETA-TURNU SEVERIN : O nouă unitate industrială

În peisajul Mehedinților — județ racordat puternic la ritmurile dezvoltării economico-sociale a patriei — apar noi și moderne obiective industriale. Unul dintre acestea este Întreprinderea metalurgică din Drobeta-Turnu Severin. La prima capacitate de 250 000 tone profile mici pe an se execută — după cum se vede în imagine — ultimele probe tehnologice. După realizarea primei șarje, s-a trecut la definitivarea reglajelor potrivit unui grafic care să permită intrarea cît mai curînd în funcțiune a acestei noi capacități de producție. Printr-o temeinică organizare a muncii, prin întărirea ordinii și disciplinei, constructorii și montorii grăbesc lucrările la cea de-a doua capacitate de 200 000 tone profile mici pe an, care urmează să fie dată în funcțiune tot în cursul acestui an. **(Virgiliu Tătaru).**

Foto : Sandu Cristian

BRAȘOV : Produse de înaltă complexitate tehnică

Colectivul întreprinderii „Hidromecanica" din Brașov a asimilat în fabricație o gamă largă de produse de înaltă complexitate tehnică : transmisia hidromecanică destinată echipării tractoarelor cu puteri cuprinse între 65 și 80 C.P., care asigură elasticitate forței de tracțiune, în funcție de solicitările terenului, convertizoarele hidraulice de cuplu și altele. Trăsătura dominantă a activității de asimilare a noilor produse constă în realizarea lor într-un timp cu 4—5 luni mai scurt decît cel stabilit în planul tehnic, așa cum în cazul turbosuflantei HI și al transmisiei hidromecanice 15/16 HRS a fost cu 7 și, respectiv, 8 luni mai redus și nu este deloc de neglijat o asemenea realizare dacă se ține seama de faptul că prin asimilarea în țară a acestor produse se reduce efortul valutar al țării **(Nicolae Mocanu).**

Ascultînd cuvîntul oamenilor

ÎNSEMNĂRI

Doi oameni s-au certat. Pentru un fleac, pentru un lucru lipsit de importanță, pentru o nepotrivire de idei în legătură cu o acțiune mărunță, în care ar fi fost suficientă decizia unuia singur, fără intervenția celuilalt. Și poate ca decizia unuia ar fi rămas să fie pusă în practică imediat, fără vetoul celuilalt, dacă de față nu ar fi fost mai mulți subalterni, dacă unul dintre cei doi nu ar fi avut o criză de prestigiu. E timpul să precizăm că cei doi protagoniști sînt : unul — președinte al cooperativei agricole de producție ; al doilea — inginerul-șef al aceleiași cooperative.

Colaboraseră bine pînă atunci — toată suflarea satului susține această realitate — și munciseră bine, au dat dovadă de competență, de spirit organizatoric eficient. Dar a apărut acest incident. Cine știe ce explozibil în starea latentă în sufletul unuia a aprins acea scînteie de-o clipă, declanșînd o reacție în lanț. O reacție de atitudini contradictorii, o reacție care s-a prelungit de-a lungul unui an de zile. Un an întreg, cei doi nu și-au mai vorbit. Munca îi obliga să colaboreze, să schimbe idei, să ia hotărîri. „Au colaborat" trimițîndu-și... mutește, bilețele, retransmițînd, totodată, în plan afectiv, ecouri la fel de contradictorii, mai jos, în rîndul celor care trebuiau să execute deciziile uneia sau alteia din părțile individuale aflate în conflict. Pare de necrezut. Dar așa s-au petrecut lucrurile.

În adunarea generală a cooperatorilor, unde s-a relevat ciudata situație, nici unul dintre preopinenți n-a fost în stare să indice cauza discordiei, nu și-o mai aminteau. Pentru prima oară, în acel moment al analizei muncii colective de un an de zile, s-au găsit uniți în nedumerire, infruntînd critica ascuțită — totuși, foarte tîrzie ! — a cooperatorilor nemulțumiți, pe bună dreptate, de faptul că recoltele obținute de ei nu au fost pe măsura speranțelor, a așteptărilor. Sigur, cauzele nereușitelor — și-au dat seama cu toții, analizîndu-le — au fost numeroase. Multe li se datorau lor, cooperatorilor, altele însă se datorau defectuoasei organizări a muncii în ansamblu. Din apropiere în apropiere, s-a ajuns la nefirescul relațiilor dintre cei doi conducători ai unității. Și i-au întrebat direct, deschis : „Ce aveți de gînd ? Vanitatea, orgoliul nu sînt buni sfătuitori !".

Meditam la această întîmplare ascultînd cuvîntul oamenilor. Îi priveam pe cei doi aflați, cot la cot, în prezidiul adunării. Nu mă încumet să descriu ce se putea citi pe chipul lor. Pe scurt : făceau fețefețe, cum are românul o foarte potrivită expresie pentru astfel de situații mai mult decît stînjenitoare. Asistam la un veritabil proces intentat vanității. La o incriminare a efectelor sale atît de virulent repercutate în spațiul relațiilor umane de muncă, sociale. Oamenii recunosteau — greșiseră tăcînd pînă atunci. Greșiseră, pentru că, în general, cu toții înclinăm să nu acordăm cuvenita importanță acestei racile morale, atunci cînd ea se manifestă, socotind-o ca o izbucnire temperamentală de moment, ca o ieșire de sub control a respectivului ins, gîndindu-ne că, pînă la urmă, nivelul său de civilizație și simțul ridicolului îl vor ajuta să restabilească singur, conștient, echilibrul necesar în relațiile interumane clintite o secundă din mersul lor firesc. Fără îndoială, omul nou are această forță.

De ce ne-a atras atenția acest fapt care, la prima vedere, pare particular ? Pentru că întîmplări de acest fel, tratate cu indiferență, riscă să se transforme în furtuni reale, cu consecințe depășind limitele relațiilor dintre doi oameni, mai ales cînd aceștia se dovedesc, amîndoi, „pietre tari", creînd stări umane tensionate capabile să tulbure atmosfera normală de viață și muncă a unui întreg colectiv.

— Și acum ce aveți de gînd ? — a răsunat ultima întrebare a adunării generale.

Cei doi și-au încrucișat privirile și și-au strîns mîinile.

Dionisie ȘINCAN

PENTRU RECOLTE MARI DE LEGUME ÎN ACEST AN

În toate grădinile — muncă susținută, bine organizată !

Între lucrările agricole de sezon care se execută în această perioadă un loc important ocupă plantarea legumelor și întreținerea acestor culturi. Chiar se poate afirma că este momentul în care se decide producția la un mare număr de specii legumicole, deoarece acum se plantează tomatele, ardeii, vinetele, varza de vară și se fac prășitul și plivitul la culturile însămînțate în toamna trecută sau în primăvara acestui an. Toate aceste lucrări trebuie să asigure îndeplinirea sarcinii prevăzute în plan de a se realiza o producție de 8,5 milioane tone de legume, în sortimentul stabilit potrivit programului de autoaprovizionare. **Organele de partid, consiliile populare și organele agricole au datoria de mare răspundere de a acționa energic pentru ca în fiecare unitate agricolă cultivatoare, în fiecare județ să fie plantate, în mod eșalonat conform prevederilor, toate suprafețele prevăzute a se cultiva, în sortimentul prevăzut, de a se efectua cu răspundere lucrările de îngrijire a culturilor.** Permanent trebuie să se aibă în vedere ca printr-o activitate temeinic organizată să fie îndeplinită sarcina trasată de conducerea partidului de a se intensifica producția legumicolă, adică de a se obține recolte superioare pe aceeași suprafață de teren.

Datele centralizate și analizele efectuate pe teren de către organele de specialitate oferă o imagine destul de clară a stadiului lucrărilor de primăvară în grădini și permit, totodată, formularea unor sarcini prioritare referitoare la activitatea din legumicultură. Astfel, potrivit situației furnizate de Ministerul Agriculturii, pînă în seara zilei de 8 mai au fost însămînțate și plantate 145 000 hectare cu legume de cîmp, reprezentînd 69 la sută din suprafața prevăzută a se cultiva în unitățile agricole de stat și cooperatiste. Se desprinde prima concluzie : că lucrările sînt întîrziate. Că puteau fi însămînțate și plantate suprafețe mult mai mari o demonstrează rezultatele diferite obținute în județe vecine și care dispun de condiții asemănătoare. Astfel, în timp ce în județul Olt au fost însămînțate și plantate 85 la sută din suprafețele prevăzute a se cultiva cu legume, în județele vecine — Dolj și Teleorman — realizările reprezintă numai 50 și, respectiv, 56 la sută. Prin urmare în județele respective au fost însămînțate și plantate doar aproximativ jumătate din suprafețele prevăzute a se cultiva cu legume, ceea ce, evident, este foarte puțin. Nu este un caz singular. În timp ce în județul Arad lucrările amintite au fost efectuate în proporție de 90 la sută, în județul Timiș ele reprezintă abia 64 la sută ; în județul Vaslui — 91 la sută, iar în județul Galați — 66 la sută.

În această perioadă se plantează tomatele, ardeii, vinetele, varza de vară, legume cu mare pondere în aprovizionarea populației. Care este stadiul lucrărilor ? Ne vom referi, în principal, la tomatele timpurii care se cultivă, în unitățile agricole, pe o suprafață de 18 000 hectare. Din datele furnizate de Direcția generală a horticulturii din ministerul de resort rezultă că tomatele timpurii au fost plantate în proporție de 64 la sută. Și în cazul acestei culturi se constată aceleași diferențe, de la un județ la altul, în ce privește rezultatele la plantat. Astfel, în județele Olt și Iași tomatele timpurii au fost plantate pe toate suprafețele prevăzute a se cultiva, iar în județele Arad, Brăila și Tulcea această lucrare s-a efectuat în proporție de 94—96 la sută. În schimb, în județele Dolj, Teleorman, Dîmbovița, amîntind doar pe cele care cultivă tomate timpurii pe suprafețe mai mari, au fost plantate mai puțin de 30 la sută din terenuri. Timpul fiind înaintat, trebuie să se acționeze energic în vederea plantării și a celorlalte specii legumicole, îndeosebi a ardeilului și vinetelor.

Am prezentat aceste date care demonstrează că lucrările în legumicultură ar putea fi mult mai avansate dacă peste tot, în fiecare unitate agricolă s-ar fi folosit orice oră bună de lucru în cîmp la semănat și plantat. Este adevărat că în ultima perioadă a plouat în cea mai mare parte a țării, iar temperatura atmosferică a înregistrat valori mai mici decît cele obișnuite pentru această perioadă. Însă în legumicultură ploile nu constituie o piedică în desfășurarea lucrărilor. După cum se știe, răsadurile se prind bine și în totalitate tocmai cînd sînt plantate în pămînt umed, nemaifiind necesară irigarea lor. De aici se desprinde concluzia că **lucrările de sezon în legumicultură trebuie mult intensificate. Legumele plantate devreme asigură producții timpurii, ceea ce este atît în interesul cultivatorilor care încasează un preț mai bun, cît și al consumatorilor, care găsesc la piață produsele solicitate atunci cînd au nevoie de ele.**

Concomitent cu măsurile care trebuie întreprinse în aceste zile în vederea îndeplinirii planului de plantări în legumicultură, **este necesar să se acționeze energic pentru executarea la timp și de bună calitate a lucrărilor de întreținere în grădini, lucrări de care depinde nivelul pro-**

Ioan HERȚEG

(Continuare în pag. a III-a)

DIN ACTUALITATEA SOCIALISTĂ A ȚĂRII
● reportaje ● însemnări ●

MEDIAȘ: *ÎNNOITE TRADIȚII INDUSTRIALE*

La jumătatea secolului trecut, în 1850, un grafician călător s-a urcat în turnul cel mai semeț situat pe cel mai înalt loc al Mediașului și a descris de acolo, desenînd, întreaga panoramă a orașului-cetate : casele acoperite cu olane înnegrite de ploi, străzile înguste, de tip medieval, piețele animate de mulțimea tîrgoveților, micile ateliere ale bastioanelor cetății, ville și livezile de dincolo de ziduri. Tabloul, păstrat și astăzi, este una dintre mărturiile vocației pașnice a acestui oraș transilvan de șapte ori secular. Astăzi, 137 de ani mai tîrziu, viața și întreaga mișcare a orașului, amplificate de zeci de ori, structurate în alt chip și din adîncuri, aflate într-o extraordinară dinamică, nu se mai pot supune unei simple descrieri grafice.

Au urcat și mai urcă și azi, din cînd în cînd, în turnul cel mare, în turnul înclinat (unul din cele zece turnuri înclinate existente în lume) oameni pe care îi interesează panorama orașului. Nu pentru a o descrie, ci pentru a o descifra, pentru a gîndi asupra așezării în spațiu, după noi cerințe sociale, urbanistice, estetice, a noilor construcții. Unul dintre acești oameni este ing. Tiberiu Andronic, coordonatorul Oficiului municipal de arhitectură și sistematizare.

— Nu, n-o să ne urcăm în turn — spune el. Vă propun o perspectivă din unghiul istoriei, întrucît dezvoltarea de acum, aici, la Mediaș, nu poate fi înțeleasă decît urmărind-o nu doar în spațiu, ci și, obligatoriu, în timp...

...A fost, mai întîi, cetatea (fortificațiile au început la sfîrșitul secolului al XV-lea). În cetate au apărut breslele. De unde „Bastionul cojocarilor", „Turnul croitorilor", „Ulița făurarilor", „Turnul rotarilor", „Bastionul cuțitarilor" și altele. Apoi a început dezvoltarea capitalistă cînd, în secolul trecut, au apărut industriile. Fabrică de pielărie (1881), fabrică de postav (1888), de mezeluri (1895). Din 1914 începe exploatarea gazului metan și, pe această bază energetică, apar industrii noi, specifice. Metalurgie, chimie, sticlărie, vase emailate. Fabricile se aflau, toate, în chiar incinta orașului, printre cartierele de locuit, unele în plin centru. Sînt și acum tot acolo. Dar redimensionate, modernizate, unele reconstruite total. Chiar și întreprinderile cu totul și cu totul noi care, în ultimele două decenii, au venit să lărgească și să improspăteze fluxul industrial al orașului au trebuit să-și găsească loc în aceeași istorică vatră. Întrucît pentru Mediaș, așezat între versanți, într-o prea îngustă incintă naturală, spațiul de extindere este constrîns la o singură direcție : verticala.

Vorbind despre dezvoltarea industrială din anii socialismului, primarul municipiului, Viorel Eugen Pescar, spunea :

— Sigur, am moștenit o bază industrială. Dar ca să o aducem „la zi" din toate punctele de vedere, a trebuit ca, practic, să o creăm a doua oară. Mergeți la „Emailul roșu", Întreprinderea de relee, la Întreprinderea mecanică „Gaz metan", la „Vitrometan", la „Salvconserv", la fabrica de geamuri și veți vedea că acolo s-a produs o operație masivă de, să-i spunem așa, geriatrie industrială. Altfel, această industrie n-ar fi putut să producă acum de aproape șapte ori mai mult decît în 1965 și de zeci de ori mai bine, urcînd spre nivelul unei reale competitivități. Au apărut și întreprinderi noi — întreprinderea de relee, fabrica de mobilă — născute, din capul locului, cu dotări și cu fluxuri tehnologice moderne. Industria constituie forța dezvoltării acestui oraș. Gîndiți-vă că, la naționalizare, lucrau în industrie 5 000 de oameni și că, acum, avem 44 000 de muncitori.

— De toate aceste noi condiții și cerințe a trebuit să țină seama dezvoltarea urbanistică — argumentează ing. Tiberiu Andronic. De aceea, zona centrală a orașului, vechea incintă a cetății, a rămas multă vreme neatinsă. Construcția de locuințe noi s-a realizat în două zone distincte, Gura Cimpului și Vitrometan, dislocînd cartiere cu caracter rural apărute în perioada interbelică sau așa-numite „colonii muncitorești". Acum a sosit momentul să ne ocupăm și de zona centrală, cu toate dificultățile pe care le implică. Noua schiță de sistematizare își propune să păstreze și să valorifice estetic moștenirea arhitectonică istorică, să asaneze porțiunile de oraș fără valoare urbanistică și să creeze acolo noi structuri arhitectonice, moderne, dar în armonie cu specificul vechilor clădiri, realizînd, în același timp, densități care să asigure valorificarea, la capacitate, a vechilor dotări social-edilitare. De aceea, fiecare zonă — a pieței, a gării, a podului, a turnurilor, a în-

Mihai CARANFIL

(Continuare în pag. a II-a)

ORGANIZAREA MUNCII PRACTICE PENTRU ÎNDEPLINIREA PROGRAMELOR ŞI HOTĂRÎRILOR — OBIECTIV PRIORITAR AL ACTIVITĂŢII POLITICO-ORGANIZATORICE

A sprijini concret înseamnă a rezolva operativ

Întreprinderea electrocentrale din Rîmnicu Vîlcea a ocupat, în primul trimestru din acest an, primul loc în întrecerea dintre colectivele centralelor hidroelectrice. În această realizare de seamă sînt înglobate eforturi, pricepere, hărnicie, devotament...

— ...Şi încă ceva — completează inginerul Marin Marinoiu, directorul Uzinei electrice Govora. Aş pune pe prim plan o stăruitoare şi eficientă muncă de partid care a dinamizat energii, a iniţiat acţiuni, a mobilizat oamenii la activităţi hotărîtoare pentru bunul mers şi al acestei unităţi energetice de interes naţional.

Afirmaţiile sînt susţinute de un fapt petrecut nu de mult. După cum se ştie, în preajma Rîmnicului Vîlcea şi a Govorei sînt munţi şi dealuri întregi de sare. La un moment dat concentraţia în sare a unui afluent al Oltului, care se numeşte chiar Rîul Sărat, a crescut foarte mult, deteriorînd calitatea apei ce se foloseşte în industrie. Era ameninţată funcţionarea celor cinci grupuri energetice ale Uzinei electrice Govora care pulsează mii de kilowaţi-oră în sistemul energetic naţional, ca şi a întregii platforme industriale vîlcene ce foloseşte mari cantităţi de apă din Olt. Situaţia era deosebit de serioasă. Din iniţiativa comitetelor judeţean şi municipal de partid s-a înfiinţat un colectiv care a trecut imediat la acţiune. Au fost elaborate şi studiate soluţii, s-au făcut opţiuni. Prin organizaţiile de partid au fost mobilizate importante forţe din întregul municipiu. S-a lucrat zi şi noapte pentru ca apele Rîului Sărat să fie stăvilite şi apoi deversate în aval de platforma industrială. Printr-un amplu, admirabil efort colectiv, în fruntea cărţii s-au aflat organele şi organizaţiile de partid, comuniştii, totul a reintrat în normal.

Desigur, acţiunea înfăţişată este spectaculoasă prin însăşi natura ei. Dar în mod curent colectivele de îndrumare, sprijin şi control ale comitetelor judeţean şi municipal de partid desfăşoară în unităţile economice o activitate de zi cu zi care contribuie la aplicarea fermă a tuturor măsurilor stabilite în vederea îndeplinirii sarcinilor de plan, îndeosebi la export şi producţia fizică, a programelor de modernizare şi organizare ştiinţifică a producţiei şi a muncii, de ridicare a producţivităţii, a calităţii şi nivelului tehnic al producţiei.

— Colectivele de îndrumare, sprijin şi control au fost constituite şi îşi desfăşoară activitatea pe baza indicaţiilor secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, care cere să crească răspunderea şi implicarea noastră în rezolvarea tuturor problemelor pe care le ridică activitatea economică şi socială — ne spune Ion Udrescu, secretar al Comitetului municipal de partid Rm. Vîlcea. În aceste colective au fost cuprinşi activişti de partid şi de stat, cadre cu munci de răspundere din organele de sinteză, comunişti din activul de partid ce au preocupări similare în unităţile în care lucrează. Pentru a obţine rezultate cît mai bune acordăm o deosebită importanţă instruirii membrilor colectivelor, insistîndu-se îndeosebi asupra neîmplinirilor şi cauzelor care le determină. Activitatea concretă începe de fiecare dată cu examinarea aprofundată a situaţiei specifice a fiecărei unităţi, a modului în care muncesc organele şi organizaţiile de partid, a rezultatelor economice dobîndite. Fiind conduse de membri ai birourilor şi secretariatelor comitetelor judeţean şi municipal de partid, colectivele repartizate în unităţile economice se implică în mod efectiv şi responsabil în soluţionarea problemelor fără a substitui însă activitatea, responsabilităţile organizaţiilor de partid respective, conducerilor colective ale unităţilor economice.

Cum se procedează însă, concret, pe teren? Am căutat răspuns la Întreprinderea de echipament hidraulic, una dintre unităţile economice reprezentative ale municipiului Rîmnicu Vîlcea. Înfiinţată în 1981, întreprinderea este dotată cu tehnică de vîrf şi produce tehnică de vîrf. Răspunzînd solicitărilor economiei naţionale şi ale exportului — care acum reprezintă mai mult de 40 la sută din volumul producţiei — în şase ani au fost omologate peste 500 de produse de înaltă tehnicitate, multe dintre ele unicate pe ţară. Desigur, o asemenea vertiginoasă dezvoltare ridică zi de zi numeroase şi complexe probleme. Despre felul în care sînt rezolvate ne vorbeşte economistul Ioan Pătrăşcoiu, secretar al comitetului de partid:

— În activitatea noastră am primit un ajutor efectiv din partea unui colectiv de îndrumare, sprijin şi control al comitetului judeţean de partid. De pildă, anul trecut am avut probleme serioase determinate de cromarea necorespunzătoare a unor piese. Această operaţie — esenţială pentru asigurarea bunei calităţi a produselor — se executa în altă întreprindere. Colectivul amintit ne-a sprijinit să creăm condiţiile tehnico-organizatorice şi să mobilizăm cadrele de specialişti pentru ca acest dificil proces tehnologic să se desfăşoare la noi. Lucrînd în climatul de puternică stimulare a creaţiei tehnico-ştiinţifice originale, comuniştii Ioana Ivănescu şi Gheorghe Şurdin, ingineri, Gheorghe Rotaru, tehnician, Alexandru Tufeanu, electrician, au proiectat şi pus în funcţiune o instalaţie complexă construită în colaborare cu Antrepriza de construcţii industriale. Instalaţia funcţionează perfect. Acum calitatea produselor este cea prevăzută. Acest mod de acţiune este ilustrativ pentru un stil de muncă eficient, operativ.

Din păcate, nu peste tot se întîmplă aşa. Bunăoară, într-o altă unitate industrială importantă din judeţ, Combinatul chimic Rîmnicu Vîlcea, s-au acumulat de o bună bucată de timp neajunsuri îngrijorătoare. Acestea au generat anul trecut însemnate nerealizări de plan: la producţia-marfă — restanţe de peste 230 milioane lei, la producţia fizică — importante cantităţi de produse nelivrate, precum şi mari depăşiri de consumuri şi de costuri. Asupra acestor stări de lucruri, în afara unor greutăţi în aprovizionarea tehnico-materială, grevează utilizarea necorespunzătoare a capacităţilor de producţie (56 000 ore de nefuncţionare a utilajelor şi instalaţiilor în 1986), nepunerea în funcţiune a nouă obiective de investiţii, din care trei cu sarcini de plan, neatingerea parametrilor proiectaţi la şase importante instalaţii etc. Cu scopul evident de a redresa situaţia, forurile locale de partid şi ministerul de resort au trimis în combinat echipe de activişti şi specialişti, care urmau să întreprindă controale, analize, studii, să propună măsuri etc. Semnificativ pentru avalanşa neîntreruptă a celor sosiţi „la faţa locului", dar şi pentru felul ineficient, prost organizat, în care se acţionează este faptul că secretarul cu problemele economice al comitetului de partid din combinat, care nu este nou în această funcţie, ci a fost reales de curînd, nu a ştiut să ne spună cine răspunde de activitatea din această unitate din partea comitetului judeţean sau a comitetului municipal de partid. Fapt este că echipele trec, iar neajunsurile rămîn (situaţie confirmată şi de rezultatele cu totul nemulţumitoare din primele patru luni ale acestui an). Şi asta datorită unui stil de muncă defectuos: doar se controlează — în loc să se pună umărul la greu; doar se constată — în loc să se rezolve problemele; doar se prefigurează jumătăţi de măsuri, în loc să se abordeze picioţ problemele de fond.

Este necesar ca şi la Combinatul chimic Rîmnicu Vîlcea comitetele judeţean şi municipal de partid să se implice mai mult, să organizeze, împreună cu comitetul de partid şi cu consiliul oamenilor muncii, acţiuni temeinic fundamentate şi bine coordonate, care să fie duse pînă la capăt printr-o amplă muncă politico-organizatorică, prin mobilizarea exemplară a resurselor şi a energiilor existente. Un sprijin corespunzător trebuie dat întăririi vieţii interne de partid, desfăşurării ei la nivelul impus de situaţia concretă, de cerinţele îmbunătăţirii muncii. Numai atunci cînd rezultatele economice ale combinatului vor fi cele normale, activiştii şi specialiştii trimişi aici să sprijine activitatea vor putea raporta că şi-au făcut datoria. Numai un asemenea mod de a îndeplini sarcinile corespunde indicaţiilor secretarului general al partidului, care cere fiecărui activist de partid şi de stat să se implice profund, concret şi eficient în rezolvarea operativă a tuturor problemelor, acolo unde ele se ivesc.

Evident, experienţa bună dobîndită în judeţul Vîlcea privind activitatea colectivelor de îndrumare, sprijin şi control se cere larg generalizată, astfel ca rezultatele tuturor unităţilor economice să fie pe măsura exigenţelor tot mai înalte formulate de conducerea partidului.

Gh. ATANASIU
Ion STANCIU

Foto: Sandu Cristian

Vă informăm despre:

Pasajul rutier subteran din Piaţa Victoriei

Pe harta reţelei de drumuri a Capitalei a fost înscris un nou obiectiv edilitar-urbanistic — pasajul rutier subteran din Piaţa Victoriei, deschis circulaţiei în aceste zile ale începutului de mai. În lungime de 700 metri, din care partea acoperită măsoară 300 metri, pasajul are două fîşii de circulaţie pe sens. În partea mediană a fost construit un parcaj auto, iar la suprafaţă, pe o porţiune a rampei dinspre bulevardul Ilie Pintilie, se află încă o zonă de parcare.

Noul pasaj inferior asigură legătura directă şi rapidă pe axa est-vest, între bulevardele Nicolae Titulescu şi Ilie Pintilie, realizînd o capacitate corespunzătoare a valorilor de trafic ce converg în această piaţă bucureşteană. În acelaşi timp, el asigură o fluenţă sporită pentru circulaţia la nivelul solului între arterele stradale din partea de nord — bulevardul 1 Mai, şoseaua Kiseleff, bulevardul Aviatorilor — şi cele din partea centrală şi de sud a pieţei — bulevardul Ana Ipătescu, Calea Victoriei şi strada Buzeşti. În lungul şi la extremităţile pasajului au fost realizate reţelele locale de acces ale mijloacelor de transport auto în Piaţa Victoriei, mărginite de trotuare pietonale. Tot în această piaţă au fost concepute accese pietonale către viitoarele staţii de metrou amplasate sub pasaj, la al doilea şi al treilea nivel subteran. Introducerea noilor construcţii moderne în reţeaua de drumuri din zonă conduce la instaurarea ordinii depline nu doar în circulaţia rutieră de la sol, ci şi în cea pietonală. Atît pasajul, cît şi traseele de metrou reprezintă componente ale unui amplu proiect de sistematizare a acestui spaţiu citadin, menit să-i sporească gradul de funcţionalitate şi zestrea de frumuseţi arhitecturale.

Vom completa această succintă prezentare cu detalii furnizate de inginerul Nicolae Constantinescu, directorul general al Centralei Antreprizei Generale de Construcţii Căi Ferate (C.A.G.C.C.F.), în cadrul unei convorbiri desfăşurate chiar pe şantier.

— Pasajul este o lucrare complexă, unitară — ne-a spus interlocutorul nostru. În acest punct se realizează o construcţie supraetajată, pentru că sub pasaj şi orientată pe direcţia bulevardelor Ana Ipătescu — Aviatorilor se va afla o staţie a magistralei II de metrou, iar la un nivel şi mai coborît, pe direcţia Gara de Nord — şoseaua Ştefan cel Mare, o altă staţie a magistralei III de metrou. Deşi independente, aceste căi subterane de transport suprapuse se interconditionează din punct de vedere constructiv. Aşa se şi explică faptul că pasajul a fost proiectat de Institutul „Proiect-Bucureşti", în colaborare cu Întreprinderea Metrou. Proiectul a fost pus în operă de centrala noastră pentru partea de pasaj propriu-zis şi de Întreprinderea-Antrepriză de Construcţii Edilitare şi Drumuri (I.A.C.E.D.) pentru căile laterale de acces. Au mai fost antrenate şi întreprinderile bucureştene posesoare de reţele electrice, de apă, canalizare, gaze, telefoane, în scopul degajării amplasamentului, al devierii şi ordonării acestor reţele.

— Marea concentraţie de reţele edilitare în zonă a constituit doar unul şi, probabil, nu cel mai semnificativ din impedimentele care au stat în calea constructorilor.

— Într-adevăr, am avut de învins nu puţine dificultăţi. Existenţa a trei niveluri a creat probleme de ordin tehnic şi m-aş referi, de exemplu, la necesitatea ridicării unor pereţi de protecţie a săpăturii, care trebuiau să confere, în afara rezistenţei, şi calităţi de etanşare, împiedicînd pătrunderea apelor freatice în pasaj. Alte greutăţi au fost generate de necesitatea dezafectării zonei în care debuşează un mare număr de artere majore de circulaţie orăşenească sau de faptul că unele faze de lucru s-au suprapus. Ele au fost rezolvate însă datorită unei bune organizări tehnologice, stabilirii judicioase a succesiunii operaţiilor, corelării corespunzătoare, prin analize dese, eficiente, între colectivele de constructori ale celor două unităţi — C.A.G.C.C.F. şi I.A.C.E.D., pe de o parte, şi întreprinderile care au lucrat la eliberarea amplasamentului, pe de altă parte.

— Pasajul din Piaţa Victoriei este cel mai amplu din seria obiectivelor de acest fel construite pînă acum în Capitală. Cu toate acestea, execuţia sa a durat cel mai puţin. Cît timp necesită, îndeobşte, o atare investiţie şi cu cîte luni s-a redus durata de execuţie?

— Faţă de durata normată de 36 de luni, lucrarea a fost efectuată în circa zece luni. Datorită unei mari concentrări de forţe umane, materiale şi de utilaje, a aplicării unor măsuri tehnico-organizatorice, între care aş menţiona antrenarea mai multor antreprize de construcţie din cadrul centralei, lucrul în două schimburi, folosindu-se la maximum fondul de timp, inclusiv zilele de simbătă şi duminică, folosirea utilajelor de mare randament şi productivitate, industrializarea unor elemente componente ale structurii de beton armat, măsurile adoptate la staţiile de betoane pentru a furniza şantierului beton şi în perioadele cu temperaturi negative, aplicarea acordului global la nivelul brigăzilor ca formă stimulativă de retribuţie şi de respectare a unor termene foarte strînse.

Numărul crescînd de pasaje denivelate construite în Bucureşti în ultimii ani reprezintă investiţii de mare importanţă publică, a căror utilitate a fost pe deplin confirmată. Şi în acest caz se va atinge ţelul urmărit — o mai mare fluenţă a circulaţiei şi, deci, cîştig de timp, o securitate sporită pentru toţi participanţii la traficul rutier în perimetrul de traversare a Pieţei Victoriei. Să nu uităm nici latura estetică, faptul că pasajul rutier subteran adaugă modernitate şi armonie Pieţei Victoriei, una din cele mai reprezentative din Capitală.

Gabriela BONDOC

CONTRASTE ÎN CIVILIZAŢIA COMERŢULUI

De la gestiunea materială la „gestiunea bunei serviri"

Concomitent cu înfăţişarea unor experienţe pozitive din diferite domenii de activitate, sub genericul „Contraste în civilizaţia comerţului" au fost publicate (în „Scînteia" nr. 13 878 şi nr. 13 895) articole care semnalau **zone perfectibile în mentalitatea şi metodele de asigurare a bunei serviri în unităţile comerciale.** Scopul acestor semnalări este acela de a contribui la realizarea în sectorul desfacerii mărfurilor a importantei sarcini trasate de Congresul al XIII-lea al partidului: **atingerea unei calităţi noi, superioare a muncii.**

● Revenind la o întrebare-cheie: cît timp şi cît interes acordă responsabilii de magazine bunei serviri? ● Un termen insolit — corectitudinea... scriptică! — şi mentalitatea pe care o denotă ● Şeful de unitate — exemplul şi arbitrul tactului profesional!

Pe urmele unor acte de incorectitudine care îşi primiseră cuvenitele sancţiuni, au fost supuse atenţiei **probleme şi aspecte ale activităţii responsabilului de unitate, ale rolului său în asigurarea bunei serviri.** Completîndu-se documentarea prin constatări pe viu, prin observarea directă a felului în care se desfăşoară activitatea comercială în unele unităţi, se ajunge la aceeaşi concluzie: **aşa cum responsabilul are în mîinile sale verigile răspunderii materiale faţă de gestiunea bunurilor, tot astfel el deţine şi trebuie să constituie veriga principală a răspunderii morale, inclusiv administrative, pentru „gestiunea" comportării faţă de cetăţean, faţă de cumpărător.** În condiţiile aspiraţiei spre o calitate nouă, superioară nu mai este admisibil ca atitudinea lucrătorilor comerciali în relaţia lor cu publicul, corectitudinea şi solicitudinea să fie lăsate la latitudinea bunăvoinţei fiecăruia ori supuse numai controalelor din afară. **Diferitele forme de control al activităţii comerciale trebuie întărite prin autocontrol,** adică prin supravegherea şi răspunderea continue ale şefului de unitate.

Documentarea de faţă a urmărit în mod concret unde se află responsabilul, cu ce se ocupă, dacă se comportă ca un adevărat „tehnolog" al servirii exemplare, ca un „maistru" al corectitudinii.

...Complexul alimentar de la intersecţia bulevardului Muncii cu bulevardul Leontin Sălăjan (despre dificultăţile nominalizării unităţilor comerciale s-a relatat în articolul „Buna servire şi opiniile cumpărătorilor", „Scînteia" nr. 13 895). Întreprindem un sondaj între orele 15,15—16,15 ale unei zile de lucru, deci într-un moment în care începe o perioadă de afluenţă mai mare a cumpărătorilor. Timp de un ceas, încercăm să remarcăm cine din personalul magazinului are şi funcţia de responsabil. După diferite supoziţii, şi expirarea intervalului propus, aflăm că... nu era nici una din persoanele care efectuau ori supravegheau vînzarea. Precedaţi, în căutarea acestuia, de un soi de alarmă verbală („Şefu', şefu', a venit cineva"), ajungem, pe un traseu destul de lung şi de întortocheat, departe de zumzetul activităţii comerciale, în biroul coordonatorului unităţii. Cu ce se ocupa el?

— „Mă uitam prin acte".

Aflăm că această activitate — legată de acte, de hîrtii — răpeşte cam jumătate din orarul de lucru, o altă mare parte a timpului fiind afectată recepţiei mărfii. Supravegherea directă a muncii subordonaţilor nu este avută în vedere la organizarea timpului de lucru.

Ceea ce se repercutează în calitatea servirii. Nu mai demult decît cu trei zile înainte, tot la o oră de vîrf, izbucnise în acest magazin o altercaţie între vînzătoare şi una din persoanele din cartier. Dintr-un motiv însemnat — predarea unor sticle goale — s-a ajuns la ţipete şi vorbe grele de ambele părţi. Pînă să sosească responsabilul — dacă ar fi fost chemat! — incidentul se consumase. Purtătoarele de halat implicate cred şi acum că „de vină" a fost cumpărătoarea („o, ştim noi", „este cam nervoasă"). Or, dacă s-ar fi aflat la faţa locului, din primele secunde, **cu plusul de răspundere pe care ar trebui să-l aibă în ceea ce priveşte buna servire, responsabilul tocmai acest rol putea să-l aibă: aplanarea conflictului.** Fără calmul, tactul, detaşarea al căror purtător trebuie să fie cu deosebire responsabilul de unitate, schimburile contradictorii de păreri între personal şi clientelă devin repede gîlceavă.

Desigur, simpla prezenţă fizică în mijlocul vînzătorilor (sau cumpărătorilor) nu rezolvă, prin ea însăşi, nimic dacă nu se soldează cu o atitudine exigentă faţă de cea mai mică abatere. Spre exemplu, responsabila unităţii I.C.S.L.F. din Hala Obor, Dumitru Petria, îşi organizează activitatea astfel încît să treacă, aproximativ din jumătate în jumătate de oră, pe lîngă toate standurile. De ce o face, nu ne-am putut da seama pentru că, în ziua sondajului, în altercaţia intervenită între vînzătorul Gheorghe Constantin şi o cumpărătoare n-a intervenit nici înainte, nici după ce s-a ajuns la gesturi violente (aruncarea reciprocă a monedelor în obraz). Se afla cu 20 de metri mai departe, prinsă într-un moment vesel cu vînzătoarele de la acel stand, în vreme ce un şir lung de cumpărători aşteptau ca dinsele să termine hazul. Cînd am încercat s-o abordăm, a dispărut. Cînd am încercat să-i dăm de urmă, am stîrnit o mirare iritată.

Asemenea aspecte denotă mentalitatea unora dintre responsabili că, orice s-ar comite în subordinea lor, cîtă vreme calculele gestionare nu le joacă vreo festă, rămîn „pe deasupra" lucrurilor şi sînt şi intangibili.

La un punct de desfacere al unităţii de legume şi fructe nr. 637 din piaţa „Valea Ialomiţei" se vînd cartofi. Ne atrag atenţia discuţiile dintre un grup de persoane şi vînzător. Cumpărătorii erau nemulţumiţi de calitatea mărfii, dar mai ales de insolenţa vînzătorului, de poziţia dubioasă a cîntarului şi de cantitatea de norol adunată în tas. Suficiente motive pentru o intervenţie competentă, cu atît mai mult cu cît — fapt semnalat şi în articolul „Cu o mînă pe cinstar şi cu alta în buzunar" — în aceeaşi unitate fusese prins de miliţie alt vînzător incorect, tot la vînzarea de cartofi. Spre surprinderea cetăţenilor care s-au dus să-i semneleze abaterile, responsabilul Mărgărit Constantin a refuzat ritos să se deplasezo pînă la taraba cu pricina. Numai după insistenţa destul de energică a celor care-i semnalau neregulile a acceptat „deranjul", a îndreptat cîntarul, i-a descălecat „cuţitele", l-a rugat pe vînzător — destul de „ofensat" — să şteargă tasul, apoi... a început să justifice aspectele de incorectitudine pe care chiar el le îndreptase. Iar cînd cumpărătorii i-au reamintit principii generale de etică şi legalitate, le-a răspuns, întorcînd spatele:

— Eh! Ce vorbiţi dumneavoastră este aşa... scriptic!

Involuntar, gestionarul a exprimat limitarea preocupării sale pentru corectitudine doar la domeniul borderourilor şi facturilor.

În antiteză, să relatăm şi constatări din alte unităţi cuprinse în sondaj, spre exemplu din magazinul „Lujerului" al I.C.L. Textila sau nr. 14 — confecţii al I.C.L. „Universal", conduse de Mihail Ion, respectiv, de Ioan Ştefan. Acesta din urmă ne-a împărtăşit un fel de principiu al său, simplu, dar confirmat întru totul de atmosfera serviabilă din unitate: „Dacă se întîmplă să venim necăjiţi, lăsăm necazurile la uşa magazinului, după cum, dacă se întîmplă să plecăm necăjiţi, lăsăm necazurile la uşa blocului".

Problema e ca **asemenea atitudini şi concepţii, străbătute de răspundere faţă de buna servire, să fie generalizate. Să influenţeze modul de a-şi înţelege menirea, de a gîndi şi de a acţiona al tuturor responsabililor de unităţi.** Iar într-o etapă superioară, chiar să constituie o condiţie a ocupării funcţiei de responsabil.

Sergiu ANDON

OMUL ŞI VIAŢA RAŢIONALĂ

Gimnastica medicală şi sănătatea

Una din cele mai importante surse de sănătate, indicată din copilărie şi pînă la cele mai înaintate vîrste, este mişcarea. Medicii o „prescriu" sub diferitele ei forme: gimnastica, sportul, alergarea, mersul pe jos etc., atît pentru păstrarea sănătăţii, cît şi ca formă de tratament, inlocuind în multe situaţii medicamentele. De pildă, în bolile reumatismale. Iată ce ne recomandă cunoscutul specialist în acest domeniu, prof. dr. docent **Ştefan ŞUŢEANU,** şeful clinicii medicale de la Spitalul dr. „I. Cantacuzino" din Capitală.

Utilitatea gimnasticiii medicale în bolile reumatice este recunoscută atît de medici, cît şi de pacienţii care beneficiază de ameliorări incontestabile. Cu atît mai importantă devine mişcarea în prevenirea unor suferinţe. Se ştie, de exemplu, că unele modificări ale coloanei vertebrale sau tulburări de statică, deviaţii ale coloanei vertebrale, cum sînt scoliozele, apărute deseori încă din copilărie, se află la baza artrozei — boală reumatismală cu o largă răspîndire. În general, devierile coloanei favorizează instalarea unui proces de uzură cu apariţia spondilozelor. Pentru prevenirea acestor devieri nimic nu este mai adecvat decît mişcarea, sporturile, gimnastica. De aceea este foarte important ca părinţii să vegheze asupra programului de activităţi ale copiilor în aşa fel încît să se îmbine armonios orele de studiu cu cele de joacă, sport, mişcare. Recomandăm de asemenea, ca atît părinţii, cît şi cadrele didactice să sesizeze la timp eventualele poziţii defectuoase ale copiilor, deoarece tulburările statice ale coloanei vertebrale la copil, modificări cum sînt scoliozele pot fi corectate într-o măsură importantă prin gimnastică medicală.

Gimnastica medicală este indicată în foarte multe suferinţe reumatismale ale coloanei vertebrale. În spondiloză, indiferent de segmentul vertebral afectat, durerile pe care le au bolnavii nu sînt determinate numai de modificările degenerative ale coloanei vertebrale, ci şi de scăderea tonusului musculaturii paravertebrale — de susţinere a vertebrelor şi a coloanei. Se constată că această slăbire a musculaturii, această hipotonie musculară este deosebit de frecventă în cazul persoanelor cu tendinţă către sedentarism. De aceea se recomandă cu multă insistenţă practicarea gimnasticii medicale de către bolnavii cu spondiloză.

Un alt exemplu în legătură tot cu reumatismul degenerativ: în artroza şoldului, durerile îl determină pe bolnav să îşi reducă mişcarea şi mersul. Fiind implicată o articulaţie de sprijin, respectiv şoldul, mersul propriu-zis ar putea agrava leziunile articulare, mai ales în cazul bolnavilor cu o greutate corporală mai mare, hiperponderali. În aceste situaţii, gimnastica medicală este extrem de utilă pentru tonifierea, adică întărirea musculaturii periarticulare (din jurul articulaţiilor suferinde) şi pentru combaterea tendinţei la atrofie a acestei musculaturi, atrofie ce poate fi deseori observată ca urmare a „menajării", uneori greşit înţeleasă, a piciorului suferind.

Şi în unele reumatisme inflamatorii este indicată gimnastica medicală. Astfel, în spondilita anchilozantă tratamentul prin mişcare, denumit şi kinetoterapie, este cel puţin la fel de important ca cel medicamentos, mişcarea contribuind la evitarea anchilozelor şi deformărilor pe care le poate produce această boală.

Gimnastica medicală trebuie făcută pe baza recomandării medicului specialist şi se practică iniţial sub supravegherea profesorilor de cultură fizică medicală, în serviciile de specialitate din dispensarele policlinice. Indicaţiile de gimnastică, ca şi exerciţiile sînt strict individualizate în funcţie de starea de sănătate a fiecărui organism. De aceea ar fi o greşeală să se facă exerciţii din proprie iniţiativă sau după sfatul pacienţilor care s-au simţit bine. Există mişcări chiar contraindicate pentru suferinţele diferitelor segmente ale coloanei vertebrale sau ale articulaţiilor, deci mişcări care ar putea face mai mult rău decît bine. Exerciţiile făcute sub o supraveghere competentă, la început, pot fi ulterior practicate şi la domiciliu.

În continuare, prof. **Gheorghe VLĂDICA,** şef de secţie la Consiliul Naţional pentru Educaţie Fizică şi Sport, ne argumentează cît de necesară este alcătuirea unui program raţional de viaţă, cu o alternanţă corectă a timpului destinat instrucţiei şi activităţii profesionale cu cel rezervat odihnei active.

Este semnificativ faptul că cel de-al 39-lea Congres de medicină din Franţa, cu tematica „Faceţi mişcare", lansa în final apelul către compatrioţii de toate vîrstele: „Circulaţi pe bicicletă, mergeţi pe jos, jucaţi fotbal, săriţi coarda, faceţi ce doriţi, dar mişcaţi-vă, scuturaţi-vă de amorţeală! Dacă vă mulţumiţi să rămîneţi doar aşezaţi la birou sau la volan vă veţi îmbolnăvi. Corpul omenesc este compus din 40 la sută muşchi pe care trebuie să îi punem în mişcare. Orăşeni sedentari cum sîntem, ne provocăm singuri bolile stînd nemişcaţi pe scaune, cu sistemul nervos încordat, cu aparatul digestiv blocat, cu muşchii inerţi, cu articulaţiile anchilozate".

Aşa cum se ştie, la noi în ţară există preocuparea constantă pentru iniţierea unor acţiuni sportive de masă pentru creşterea interesului de practicare a sporturilor, iar cifrele mobilizării la acţiuni sportive de masă sînt superioare de la un an la altul. Ne exprimăm convingerea că se poate face însă şi mai mult pentru promovarea pe scară largă a formelor de practicare a exerciţiilor fizice pentru menţinerea sănătăţii. Astfel, cu puţin efort de voinţă se poate efectua zilnic, de către fiecare copil, tînăr şi adult un program de exerciţii de gimnastică timp de 8—10 minute la domiciliu, la locul de muncă, la şcoală, exerciţii concepute în aşa fel încît să solicite toţi muşchii şi să influenţeze favorabil toate funcţiile organismului.

Este la îndemîna fiecărui cetăţean să practice de cîteva ori pe săptămînă alergarea pentru sănătate, mersul zilnic pe jos, deplasarea pe bicicletă, toate acestea fiind izvoare de sănătate, relaxare, bună dispoziţie, excelente mijloace de recreare şi refacere a organismului după orele de muncă.

Sînt recomandări de care este bine să ţinem seama cu atît mai mult cu cît la baza lor se află studiile şi experienţa multor ţări cu privire la modul de viaţă al omului modern. Astfel, la cel de-al IV-lea Congres european organizat de UNESCO pe tema „Omul şi timpul său liber" participanţii atrăgeau atenţia că sănătatea unor mari mase de oameni este influenţată de reducerea activităţii fizice şi de stările de încordare nervoasă care predispun la extinderea unor boli, cum sînt ulcerul, hipertensiunea arterială, infarctul miocardic, accidentele vasculare cerebrale, uzura prematură a organismului etc. Pentru a preveni toate acestea, specialiştii apreciau că nevoia minimă de mişcare pe zi, pentru copii şi adolescenţi, este de circa 3 ore, iar pentru populaţia adultă angrenată în activităţi profesionale recomandau cel puţin o oră de agrement-sport, exerciţii fizice în aer curat.

Elena MANTU

(Urmare din pag. I)

treprinderii „Tîrnava", a castelului, a „Uliţei pietruite", a „Străzii noi" (veche de sute de ani!), a „Străzii Armurierilor", altele şi altele — va fi tratată particularizat, distinct, prin restaurare, unde este cazul, prin construcţii noi, printr-o nouă tramă stradală care să pună în evidenţă ceea ce constituie valoare şi să corespundă, în acelaşi timp, noilor cerinţe ale unui oraş cu adevărat modern.

Sarcină ambiţioasă şi grea pentru arhitecţi şi constructori. O bună parte a vechii zone centrale se află acum în stadiu de şantier. Un microcartier este aproape gata, el se înfăţişează acum, în preajma vadului Tîrnavei şi în vecinătatea unor impunătoare construcţii medievale ca un proaspăt buchet de trandafiri într-o glastră de argint patinat, rafinată asociere de valori estetice.

80 000 de oameni trăiesc la Mediaş.

— Pentru ei — spune primarul — gîndim, dezvoltăm, construim, dorind să lărgim şi să îmbogăţim cadrul nou de viaţă creat de societatea socialistă. Am dat recent în folosinţă un lot masiv de locuinţe noi, un spital modern cu 430 de paturi, finisăm şi dotăm un nou supermagazin, lucrăm la terminarea podului mare de peste Tîrnava — lucrare remarcabilă — începe construcţia unei masive zone de blocuri şi magazine noi pe calea Sibiului, definitivăm o foarte frumoasă zonă de agrement în pădurea de peste Tîrnava, amenajăm spaţii verzi, modernizăm drumuri. S-a produs, în acest oraş, în ultimii ani, o infuzie viguroasă de tinereţe.

44 000 de oameni muncesc în Mediaşul care este, prin excelenţă, un oraş industrial.

Funcţionează aici, între altele, Întreprinderea de relee. Mai exact, de microrelee şi micromotoare. Înfiinţată în 1969, dezvoltată apoi (şi încă se dezvoltă, produsele ei, mereu perfecţionate şi modernizate, fiind intens cerute în industria şi în procesele de automatizare).

— De la foarte simplu — spune inginerul-şef Mircea Bolchiş — am ajuns la complex şi la foarte complex. Acum realizăm relee pentru toate tipurile de panouri de automatizare, inclusiv pentru programul nuclear. Am dobîndit, mai mult din ambiţie proprie decît prin sarcină de serviciu, profilul doi — micromotoarele...

ÎNNOITE TRADIŢII INDUSTRIALE

— Vreţi să explicaţi mai exact?

— A fost aşa: industriei electrotehnice i se cerea un anumit tip de micromotor. Complicat, cu 20 de bobine. O întreprindere mare, specializată, după mai multe încercări a spus că nu-l poate realiza. Un colectiv de entuziaşti de la noi, tineri mai toţi, a zis că putem încerca şi noi. „Bine — ni s-a spus cu îngăduinţă — încercaţi". Proiectarea, probele au durat ceva... Dar a ieşit motoraşul! Cînd a fost omologat şi s-a produs prima serie ni s-a spus, mai în glumă, mai în serios: „Aţi lăsat cam mult să aşteptăm, ce faceţi voi acolo?" „Facem micromotoarele..." „Păi, să le faceţi, vi le-am trecut în plan!" Apoi producţia s-a tot diversificat. Facem acum şi motoraşe pas cu pas pentru robotică. Şi motoraşe de curent continuu. Şi servomotoraşe sincron şi asincron. O mulţime. Avem acum în omologare un motoraş mai mic decît un degetar... E o industrie de fineţe... Lucrează la noi foarte mulţi tineri, între care foarte multe fete...

Fetele frumoase ale Mediaşului, pe care în alte timpuri le-am fi văzut migălind la gherghef, au îmbrăţişat acum cea mai laborioasă activitate industrială, aceea a mecanicii şi electrotehnicii fine. Mîinile, degetele lor delicate produc şi montează piese minuscule, din care se compun bijuterii tehnice, mari valori în foarte mici volume, încorporînd ingeniozitate şi modernitate tehnică pentru uzul industriilor de vîrf: electronica, electrotehnica, automatica, robotica.

— Ne preocupă calitatea produselor — ne-a spus în final primarul municipiului, Viorel Eugen Pescar — deşi Mediaşul se poate mîndri la acest capitol: aproape că nu există ţară din Europa în care să nu ajungă măcar unul dintre tipurile noastre de produse. „Emailul roşu", cu vase emailate de mare eleganţă, „Vitrometan", cu produse din cristal şi sticlă fină, fabrica de mobilă, cu creaţiile sale foarte solicitate. Dar spuneam că, totuşi, ne preocupă calitatea. Pentru că, aşa cum ne orientează secretarul general al partidului, t o v a r ă ş u l Nicolae Ceauşescu, calitatea muncii şi a produselor constituie un proces care nu poate fi considerat niciodată încheiat. Se duce acum, de asemenea, bătălia pentru creşterea eficienţei şi reducerea consumurilor. Etapa pe care o parcurge industria municipiului este a dezvoltării intensive. Prin eficienţă, productivitate, calitate. Oraşul nostru industrial, în pas cu întreaga ţară, se doreşte a fi la înălţimea cerinţelor acestui timp revoluţionar al autodepăşirii.

„Să vedeţi ce o să urmeze cînd (...) vor răsări urmaşii noştri! Ceea ce noi încercăm... ei vor desăvîrşi cu gîndul curat şi fapta hotărîtă!... Din cărările noastre (...) ei vor face drumul cel mai larg..." — spunea, la începutul secolului, cărturarul medişean Ilarie Chendi.

Se întîmplă întocmai.

ASIGURAREA BAZEI ENERGETICE — hotărîtoare pentru dezvoltarea generală a economiei

O cerință esențială:

RESPECTAREA TERMENELOR DE EXECUȚIE A REPARAȚIILOR

Menținerea în stare optimă de funcționare a sistemului energetic, realizarea producției de energie electrică și termică la nivelul planului și al programelor stabilite pentru fiecare centrală electrică, acoperirea integrală a necesităților de consum productiv ale unităților economice sînt sarcini de maximă importanță, de stringentă actualitate care stau în fața colectivelor de energeticieni.

În cadrul acțiunilor ce se întreprind la centralele electrice, un loc prioritar îl ocupă **activitatea de modernizare și reparații ale diferitelor capacități energetice.** Așa cum se releva și în articolele precedente publicate în ziarul „Scinteia" din 6 și 7 mai a.c., **realizarea integrală a acestor lucrări, respectarea termenelor de execuție stabilite condiționează în bună parte menținerea în funcțiune a unui număr cît mai mare de grupuri energetice și, implicit, creșterea gradului de disponibilitate al centralelor.** Care este stadiul realizării reparațiilor, dar mai ales ce probleme trebuie grabnic soluționate? Iată tema prezentei anchete întreprinse la **Întreprinderea electrocentrale Ploiești.**

CUM SÎNT PREGĂTITE REPARAȚIILE? În componența acestei unități energetice se află centralele electrice și de termoficare Brazi I și II, hidrocentrala Paltinu și microhidrocentralele Nedelea. Puterea totală instalată a grupurilor energetice se ridică la peste 900 MW, din care cea mai mare parte se află la unitățile de la Brazi. **Pe primele patru luni din acest an, la nivelul întreprinderii a fost realizată integral producția de energie electrică și termică planificată,** ceea ce este bine. Totuși se constată depășirea consumurilor proprii tehnologice și menținerea unor indisponibilități, fapt ce determină funcționarea unor grupuri la o capacitate inferioară puterii nominale.

— Lucrările de reparații și modernizări prevăzute pentru acest an sînt menite să asigure creșterea randamentelor utilajelor și, implicit, funcționarea lor la capacitate, în regim de exploatare cît mai economică, precizează ing. Florea Manea, directorul tehnic al Întreprinderii electrocentrale Ploiești. Pînă în prezent am realizat toate reparațiile planificate pentru perioada care a trecut din acest an. Aș aminti reviziile tehnice efectuate la cazanele de 420 tone abur pe oră nr. 1, 2, 3 și 4, la turbina nr. 3 de 50 MW. În prezent se află în curs de finalizare reparația capitală la turboagregatul nr. 2 de 50 MW cu termen de punere în funcțiune 10 mai a.c. În trimestrele II și III puterea medie planificată în reparații este de circa 400 MW, ceea ce înseamnă un volum important de lucrări și o mobilizare exemplară din partea tuturor factorilor participanți la realizarea lor. Sîntem preocupați ca reparațiile să fie executate la termen și de calitate. Aceste cerințe sînt determinante pentru creșterea randamentelor agregatelor, bineînțeles în condiții de exploatare competentă, în conformitate cu normele tehnice existente. **Un singur procent realizat în creșterea randamentului agregatelor de la termocentrala Brazi înseamnă, la nivelul acestui an, diminuarea cu 2 500 tone combustibil convențional a consumului propriu tehnologic, obținerea unei producții suplimentare de aproape 9 milioane kWh de energie electrică.**

Calculul prezentat de interlocutorul nostru este cit se poate de sugestiv, evidențiind pregnant necesitatea efectuării unor reparații de calitate. Fără îndoială, realizarea acestui deziderat este condiționată de factori multipli, între care un loc distinct îl ocupă activitatea de pregătire a lucrărilor de reparații. Din discuțiile avute cu specialiști de la Întreprinderea electrocentrale Ploiești, am reținut cîteva aspecte pe care le supunem atenției. La agregatele aflate în funcțiune sînt cunoscuți permanent parametrii realizați, depistate eventualele deficiențe înregistrate de către personalul de exploatare. Cu circa două luni înainte de termenul planificat de intrare în reparații a echipamentelor, secțiile de exploatare comunică serviciului de programare și urmărire a producției listele cu lucrările ce trebuie efectuate la agregatele de bază și auxiliare. Cu aproape două săptămîni înainte de începerea execuției intervențiilor sînt repartizate formațiile de lucru din cadrul Brigăzii de antreprIză reparații echipamente energetice — Brazi. Sînt detaliate graficele de execuție și nominalizate echipele specializate pe tipuri de lucrări. La oprirea și demontarea agregatului se face expertizarea stării tehnice a echipamentelor. Cu acest prilej se fac și propuneri pentru viitoarea reparație. De pildă, la turboagregatul nr. 2 s-au constatat eroziuni ale inelului de la portdiafragma nr. 4 a corpului de joasă presiune și s-a admis de către comisia tehnică menținerea în funcțiune a acestei, urmînd ca la reparația următoare aceasta să fie înlocuită. Deci **pregătirea pentru o nouă intervenție începe de la precedenta reparație.** Totodată se stabilesc piesele care pot fi reconditionate. O atenție deosebită se acordă creșterii producției de piese de schimb în atelierele proprii. În prezent, nu numai că se asigură o serie de piese pentru necesarul unității, dar se realizează și pentru alți beneficiari. Pentru reducerea duratei reparațiilor, precum și în vederea creșterii calității acestora, au fost concepute unele dispozitive pentru efectuarea unor lucrări. De pildă, maistrul Iordan Filip și muncitorul Gheorghe Anghelache, din cadrul atelierului de prelucrări mecanice, au reușit să realizeze un dispozitiv pentru danturarea pinioanelor reductoarelor de turație aferente turbopompelor de alimentare de la grupurile de 200 MW. Fără a intra în detalii tehnice, un lucru se cuvine subliniat: instalația realizată vine să rezolve o problemă pentru care s-au făcut numeroase intervenții la unități de specialitate și care au rămas fără rezultat concret.

Așadar, **apar multe idei și soluții tehnice în diferite centrale electrice, unele dintre ele deosebit de valoroase. Se impune, prin urmare, o inventariere cît mai exactă a acestora și popularizarea lor la toți factorii interesați în vederea generalizării lor.**

CUM SE DESFĂȘOARĂ LUCRĂRILE? Efectele bunei organizări în pregătirea lucrărilor se regăsesc în stadiile fizice ale reparațiilor. La turbina nr. 2 de 50 MW, aflată în reparație capitală, pe un panou vizibil sînt înscrise planificarea operațiilor și urmărirea realizării lor. La unele din cele 40 de intervenții prevăzute, lucrările sînt avansate.

— Înlocuirea tubulaturii de la condensator este lucrarea cu durata cea mai mare, menționează maistrul principal specialist Ion Rizea. Ne încadrăm în graficele de execuție, iar în cîteva zile lucrarea va fi finalizată. Ne-am organizat activitatea astfel ca să fie respectat termenul de 10 mai de intrare în exploatare a acestui agregat. Totodată ne preocupăm să facem lucrări de cea mai bună calitate. Turbina este un echipament complex, unde nu ai voie să greșești sau să te abați de la prescripțiile tehnice. Fiecare operație efectuată este controlată de mine. Și oamenii pe care îi coordonez știu că nu admit treaba de mîntuială. Am aproape 30 de ani de activitate în acest domeniu. Îi cunosc bine pe tovarășii mei, dar mă cunosc și ei tot atît de bine. De conștiinciozitatea noastră, de competența intervenționiștilor efectuate depinde ca turbina să funcționeze, desigur printr-o exploatare corespunzătoare, la parametri superiori, să crească gradul de disponibilitate a acesteia.

Prezent la discuție, inginerul Nicu Vladimir, din cadrul biroului tehnic de producție, care face parte din comisia de recepție a lucrărilor de reparații, ne confirmă calitatea execuției operațiilor efectuate la turbină. Revenim la termenul de punere în funcțiune a acestei capacități energetice. Va fi respectat? Da, a fost răspunsul conducerii brigăzii de antreprIză reparații, cu condiția ca rotorul corpului de înaltă presiune, aflat pentru un tratament de termostabilizare la Întreprinderea de mașini grele București, să fie trimis la centrala electrică Brazi în maximum 5—6 zile.

CUM RĂSPUND UNELE ÎNTREPRINDERI FURNIZOARE LA SOLICITĂRILE CENTRALELOR ELECTRICE? Solicitarea era făcută în ultima decadă a lunii aprilie. Iată ce răspuns ne-a oferit, la acea dată, ing. Eugeniu Bianchi, directorul fabricii de turboagregate din cadrul Întreprinderii de mașini grele București:

— Cunosc problema rotorului de la Brazi. Întreprinderea „Energoreparații" trebuia să ne emită comanda pentru termostabilizare, pe care însă nu am primit-o. Dar ne înțelegem noi, cum am făcut și în alte ocazii. Cuptorul în prezent este ocupat cu tratamentul unor echipamente pentru export. Cînd vor fi gata acestea, vom putea executa și rotorul de la Brazi.

— Puteți să precizați o dată mai exactă?

— Nu.

Din investigațiile făcute a rezultat că a fost emisă comanda. Un lucru pe care ar fi trebuit să-l știe conducerea Întreprinderii de mașini grele București. Se întîmplă însă ca, datorită unei excesive birocratizări și nu arareori a unei comodități din partea unor persoane, drumul unei comenzi de la registratură pînă la secția de producție să fie mult prea lung. Ba, uneori, apar cazuri paradoxale cînd lucrările sînt executate, dar comanda este respinsă din lipsă de capacitate.

Și iată că în această situație rotorul solicitat va ajunge la Brazi în ziua cînd turbina nr. 2 trebuia să intre în exploatare. **Toate eforturile depuse pentru încadrarea în graficele de execuție a lucrărilor de reparații la acest agregat au fost anihilate de lipsa de promptitudine a Întreprinderii de mașini grele București.** Așteptăm din partea conducerii acestei unități un răspuns cu privire la problema adusă în discuție, dar și referitor la restanțele înregistrate în livrarea unor echipamente menționate în articolele anterioare.

La termocentrala Brazi sînt prevăzute o serie de modernizări menite să sporească siguranța în funcționare a agregatelor energetice și să asigure funcționarea lor în condiții cît mai economice. Finalizarea acestor acțiuni este condiționată de livrarea urgentă a unor echipamente. Încă de anul trecut trebuia să se încheie lucrările de amenajări și instalații pentru arderea păcurii viscoase la termocentrala Brazi. Partea de construcție este realizată. Dar...

● **Combinatul de utilaj greu Cluj-Napoca** trebuia să execute 10 preîncălzitori de păcură cu o capacitate de 40 tone pe oră. Trei dintre aceștia au fost fabricați. Cînd vor fi realizați cei-alți șapte preîncălzitori?

● Se află în curs de desfășurare lucrările (cu termen de finalizare, august a.c.) pentru înlocuirea consumului de acid sulfuric cu acid clorhidric pentru demineralizarea apei. **Întreprinderea de utilaj greu Ploiești** a încheiat contract pentru realizarea a 8 cisterne, din care pentru primele patru termenul de livrare a expirat la finele trimestrului I.

Ion LAZĂR

ÎNTREȚINEREA EXEMPLARĂ A CULTURILOR — lucrare de bază pentru recolta acestui an

HUNEDOARA

Avantaje practice ale organizării muncii în acord global

Principalele forțe umane din satele județului Hunedoara se află, în aceste zile, la cîmp, la efectuarea lucrărilor de întreținere a culturilor. Se prășește manual și mecanic sfecla de zahăr, se rebilonează cartofii. Ca urmare, prima prașilă la sfecla de zahăr s-a făcut pe 15 la sută din suprafață, iar rebilonarea cartofilor — în proporție de 27 la sută.

O dată cu preocuparea susținută ce există din partea organelor și organizațiilor de partid și a conducerilor unităților agricole pentru extinderea și generalizarea lucrărilor de întreținere a culturilor prășitoare, se manifestă o deosebită atenție pentru efectuarea acestora de bună calitate, la un loc de frunte înscriindu-se grija pentru respectarea densităților optime de plante la hectar. În cele mai multe unități agricole munca este temeinic organizată, iar la lucrări participă un număr mare de cooperatori și mecanizatori. De altfel, ing. Mircea Silvestru, director general al direcției agricole județene, pe care l-am întîlnit în mijlocul țăranilor cooperatori din Geoagiu, sublinia că în acest an în toate unitățile agricole munca a fost organizată în condiții superioare, pe baza acordului global, culturile fiind repartizate pe ferme, brigăzi și echipe de lucru.

La C.A.P. Sîntandrei, în cele 4 brigăzi ale unității, participă zilnic la întreținerea culturilor peste 400 de cooperatori și mecanizatori. În sprijinul lor vin însă și membrii familiilor lor care sînt încadrați în diferite unități economice. Chiar în primele zile, sfecla de zahăr a fost prășită pe jumătate din suprafață. Inginerul-șef al unității, Mihai Popescu, remarca că, prin repartizarea culturilor pe formații de muncă, sporește răspunderea pentru executarea lucrărilor la timp și de bună calitate. Oamenii sînt cointeresați să obțină producții superioare la hectar, cunoscînd că de aceasta depinde și nivelul retribuției lor. Am reținut faptul că aici mecanizatorii sînt specializați pe culturi. Mecanizatorii din formația lui Gheorghe Fulea efectuau lucrările de întreținere la sfecla de zahăr, a celei lui Pavel Cutinici — la rebilonarea cartofilor, iar a lui Ion Fazekaș — la prășitul porumbului.

Peste 100 de cooperatori din brigăzile Simeria Veche și Biscaria de la C.A.P. Simeria se aflau la prășitul manual al sfeclei de zahăr. Fiecare formație își cunoștea bine suprafața ce o are de întreținut și sarcinile de producție stabilite pentru acest an. Maria Crăciunescu și Silvia Iordache, șefe de echipă, lucrau efectiv în fruntea formațiilor pe care le conduc, echipe care execută toate lucrările pe baza acordului global. Șefele de echipă ne relatau că toți cooperatorii sînt mai preocupați ca oricînd să execute de bună calitate întreținerea culturilor și într-un timp cît mai scurt.

Și în alte unități agricole lucrările sînt avansate. În cooperativele agricole Gurasada, Geoagiu, Totești, Leșnic, Ostrov, Bretea Strei și în altele s-a încheiat prima rebilonare a cartofilor, iar în cele care au terenuri în lunca Mureșului prășitul sfeclei de zahăr se apropie de sfîrșit. Este o dovadă grăitoare a bunei organizări a muncii, a hotărîrii cooperatorilor de a obține recolte mari în acest an. Îmbucurător este și faptul că în multe locuri porumbul a răsărit uniform, iar în cîteva cooperative agricole s-a și trecut la prășit.

Sabin CERBU
corespondentul „Scînteii"

BRĂILA

Atenție maximă menținerii densității plantelor

După încheierea însămînțărilor, în unitățile agricole din județul Brăila, toate forțele sînt concentrate la executarea lucrărilor de întreținere a culturilor. Întrucît în această zonă cantitățile de apă rezultate din precipitații au fost mici, comandamentul județean pentru agricultură a indicat să se înceapă irigarea cerealelor păioase, a plantelor furajere, legumelor și a terenurilor plantate cu butași de sfeclă de zahăr în vederea producerii de sămînță. De la direcția agricolă aflăm că erbicidarea păioaselor pe întreaga suprafață de 101 706 hectare urmează să se încheie în următoarele două zile. A început prășitul manual pe cele 27 663 hectare cultivate cu floarea-soarelui și 11 200 hectare sfeclă de zahăr, în special pe solele cu un grad mai mare de îmburuienare din unitățile agricole situate în consiliile agroindustriale Bărăganul, Gropeni și Romanu, unde s-au înregistrat ploi din care au rezultat între 10 și 20 litri de apă pe metrul pătrat. În raidul întreprins, am constatat că sfecla de zahăr și floarea-soarelui au răsărit în totalitate, lanurile sînt încheiate, nu prezintă goluri. Densitatea este optimă.

„Urmărim ca la sfecla de zahăr să se asigure între 90 000—110 000 plante recoltabile la hectar — ne spune inginer Ana Răduță, director cu producția vegetală în cadrul direcției județene agricole. Pînă în prezent nu avem necazuri. De altfel, o bună măsură luată constă în repartizarea aceloraşi mecanizatori, care au efectuat semănatul și la lucrările de întreținere a culturilor. Decizia nr. 110 din 30 aprilie a.c. a comitetului executiv al consiliului popular județean prevede măsuri ferme, care au fost aduse din timp la cunoștința tuturor agricultorilor, a factorilor de răspundere, cu privire la întreținerea culturilor".

Spre deosebire de alte zone din țară, unde a plouat abundent, în județul Brăila, solul are deficit de umiditate. Avîndu-se în vedere această situație s-a trecut cu toate forțele la irigarea culturilor. În acest scop, au fost scoase în cîmp, din timp, toate echipamentele, urmărindu-se punerea lor în funcțiune imediat. Se irigă neîntrerupt, ziua și noaptea, iar echipele service sînt gata oricînd să intervină operativ la eventualele defecțiuni. Cu maximă răspundere se lucrează și în horticultură. La culturile ce se realizează prin răsad s-au plantat în cîmp tomate timpurii pe 500 hectare și a început aceeași lucrare la vinete. În următoarele zile va începe plantarea ardeilor și a țelinei.

Consemnăm că, în această perioadă, de maximă mobilizare de forțe în întreținerea culturilor agricole, specialiștii, factorii de răspundere sînt prezenți activ pe teren, unde urmăresc ca, peste tot, să fie executate lucrări de cea mai bună calitate.

Candiano PRICEPUTU
corespondentul „Scînteii"

În toate grădinile — muncă susținută, bine organizată

(Urmare din pag. I)

ducției obținute și calitatea acesteia. Precipitațiile abundente din ultima perioadă, însoțite în unele locuri și de temperaturi scăzute, au întîrziat dezvoltarea culturilor, dar favorizează, înmulțirea buruienilor. În asemenea situații trebuie să se treacă neîntîrziat la executarea lucrărilor de întreținere. **Condițiile mai puțin favorabile din această perioadă trebuie suplinite prin lucrări de cea mai bună calitate.** Chiar se spune că un bun grădinar este acela care obține recolte mari de legume în orice condiții climatice.

Experiența unităților agricole care realizează an de an recolte mari la hectar a demonstrat că randamentul sporește în măsura în care sînt respectate normele prevăzute în tehnologii în cadrul cărora lucrările de întreținere și aplicarea irigațiilor ocupă un loc important. De asemenea, în cazul tomatelor, o cultură intensivă se realizează numai cînd se face și palisarea, adică legarea plantelor pe araci sau spalier. Or, în unele unități agricole, îndeosebi în județele Dolj, Tulcea, Prahova, Galați și altele, nu au fost luate măsuri în vederea asigurării materialelor de susținere necesare. Nu trebuie admis ca tomatele timpurii și de vară să fie lăsate la suprafața solului, nepalisate. Se știe că în acest caz, se întîrzie coacerea, producția se diminuează, iar calitatea fructelor este inferioară. Se impune ca după plantare, să se treacă la instalarea materialelor de susținere, astfel încît tomatele să poată fi palisate fără întîrziere, asigurîndu-se astfel condiții optime de dezvoltare a plantelor.

Realizarea integrală a prevederilor din plan la producția de legume — cantitativ și pe sortimente — constituie o sarcină de mare însemnătate economică. Iată de ce organele și organizațiile de partid, consiliile populare și organele de specialitate au datoria de mare răspundere de a impulsiona lucrările de sezon în grădini, astfel încît și în legumicultură să se realizeze în acest an producții mari, să fie satisfăcute pe deplin cerințele de consum ale populației cu aceste produse.

Cum acționați pentru recuperarea restanțelor la producția fizică

Întreprinderea de panouri electropneumatice Bacău, unitate care în anii trecuți se număra printre fruntașii întrecerii socialiste pe ramură, a înregistrat în primul trimestru din acest an o restanță la producția fizică în valoare de 10 milioane lei. A creat astfel greutăți în realizarea planului multor unități, între care Întreprinderea mecanică din Roman, Întreprinderea mecano-navală Constanța, Întreprinderea de mașini-unelte Suceava și altele. Cauzele? Inginerul Sergiu Iorga, directorul unității, ne spunea că, la rîndul ei, întreprinderea băcăuană a întîmpinat greutăți din partea unor furnizori care nu au livrat la termenele stabilite o serie de componente electronice, tablă, grund și alte materiale necesare realizării panourilor de automatizare și a celorlalte sortimente prevăzute în planul producției fizice.

Firește, livrarea cu întîrziere a unor materiale a influențat în mod negativ desfășurarea procesului de producție în întreprinderea din Bacău. Totuși, ar fi simplist și neconform cu adevărul ca explicațiile să se oprească aici. Aceasta deoarece restanțele acumulate la producția fizică au fost determinate și de o serie de cauze subiective, de unele neajunsuri manifestate în propria activitate a unității și a căror rezolvare a depins de conducerea întreprinderii, de organizația de partid de aici. Astfel, slaba organizare a producției și a muncii în unele sectoare-cheie, nerespectarea tehnologiilor de fabricație, insuficienta preocupare pentru ridicarea continuă a pregătirii profesionale a personalului muncitor, indisciplina în muncă au făcut ca planul de producție să nu fie îndeplinit integral, în mod ritmic, lună de lună, iar o serie de produse să fie întoarse pe flux și remediate datorită calității lor necorespunzătoare.

După cum era necesar și firesc, **acționînd în spiritul indicațiilor și orientărilor formulate de secretarul general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, toate aceste deficiențe interne din activitatea întreprinderii au făcut obiectul unor analize temeinice în consiliul de conducere al oamenilor muncii, în organizația de partid, în urma cărora au fost stabilite măsuri politice, tehnice și organizatorice concrete, care să conducă la recuperarea restanțelor și îndeplinirea în cit mai bune condiții a sarcinilor de plan.** Așa, bunăoară, s-a stabilit ca în locurile de muncă „cele mai fierbinți", cum ar fi atelierele de echipări electrice și pregătire a fabricației, să lucreze comuniști cu o înaltă

La Întreprinderea de panouri electropneumatice din Bacău

calificare; s-a îmbunătățit asistența tehnică pe schimburi și pe fluxul de producție; tehnologii au primit sarcini concrete cu privire la realizarea produselor de la intrarea lor pe flux pînă la expedierea către beneficiari.

Măsuri speciale au fost întreprinse în atelierul nr. 2 de echipări electrice, unde se realizează panouri de automatizare pentru mașinile-unelte destinate exportului. Aici a fost repartizat să lucreze maistrul Gheorghe Stan, unul dintre cei mai experimentați oameni din întreprindere, împreună cu alți muncitori specialiști. Tot aici s-a reorganizat pe întregul flux de fabricație controlul tehnic de calitate, care a fost întărit cu oameni cu o înaltă pregătire profesională. În același timp, în cadrul programului de modernizare a producției și a muncii au fost întreprinse noi acțiuni care au asigurat creșterea simțitoare a productivității muncii și îmbunătățirea calității produselor. Așa, bunăoară, în secția mecano-chimică, inginerul Florin Marcu, împreună cu maistrul Mircea Cociorvă, au conceput și realizat o mașină de șlefuit uși și cadre cu bandă abrazivă, prin care s-a realizat un spor anual de producție în valoare de 300 000 lei, iar subinginerul Dan Anegroaie, împreună cu maistrul Ion Berbecea, au realizat un dispozitiv de alimentare a frezei în flux continuu, care a dus la reducerea personalului muncitor și la obținerea unui spor anual de producție de aproape o jumătate milion de lei. În prezent, inginerul Traian Dincă, maistrul Gheorghe Mușat și electronistul Dumitru Harangea lucrează la realizarea unui stand de verificare a variatoarelor, ceea ce va spori gradul de siguranță în exploatare a echipamentelor de automatizare și distribuție.

Subinginerul Vasile Holbea, de la serviciul organizarea producției și a muncii, ne spunea că, pentru creșterea nivelului tehnic și calitativ al produselor, în întreprindere a fost organizat și un atelier special de montaj electronic, în care lucrează numai specialiști și oameni cu o înaltă calificare profesională. Toate aceste măsuri, asociate cu o mai mare insistență la furnizorii de materii prime și materiale, au făcut ca, **în luna aprilie, întreprinderea băcăuană să-și realizeze în întregime sarcinile de plan la producția fizică, deși acestea au fost cu 40 la sută mai mari decît în luna martie, și să recupereze din restanțe produse în valoare de 4 milioane lei.**

Totuși, la această dată, unitatea mai are o restanță la producția fizică în valoare de 6 milioane lei. Specialiștii, toți oamenii muncii din întreprindere sînt de părere că această restanță poate și trebuie să fie recuperată pînă la încheierea celui de-al doilea trimestru al anului, deoarece o bună parte din produsele respective sînt destinate exportului. Două condiții se impun însă pentru ca aceste restanțe să fie recuperate. Soluționarea primei dintre ele depinde de conducerea întreprinderii, care trebuie să ia în continuare măsuri pentru mai buna organizare a producției și a muncii, perfecționarea profesională a întregului personal muncitor, reducerea stocurilor supranormative, pentru a crea posibilitatea unei mai bune aprovizionări cu materii prime și materiale, în sortimentația necesară. Cea de-a doua impune ca principalii furnizori de materiale să-și onoreze la timp și în condiții calitative corespunzătoare toate contractele încheiate cu întreprinderea din Bacău. Aceasta deoarece în prezent întreprinderea „Electroaparataj" din Capitală mai are de livrat 65 de ventilatoare, care trebuiau asigurate încă în luna februarie. Iar Fabrica de elemente de automatizare București are restanțe la o seamă de componente electronice: sertare automate, înregistratoare, traductoare etc., care trebuiau să sosească la Bacău încă în lunile decembrie 1986 și ianuarie 1987.

Situația creată este cu atît mai de neînțeles cu cît toate aceste unități fac parte din cadrul aceleiași centrale industriale de echipamente de automatizare București. Și încă un aspect al lipsei de înțelegere și conlucrare între două unități colaboratoare: pentru 3 tone de grund de imersie, nelivrat de întreprinderea „Policolor" din Capitală, instalația de vopsitorie a confecțiilor metalice de la întreprinderea băcăuană stă nefolosită de 3 luni de zile. Ca urmare, pregătirea suprafețelor și vopsirea confecțiilor metalice se fac manual, cu o productivitate scăzută și cu influențe negative asupra calității.

Iată așadar cîteva din problemele cu care se confruntă întreprinderea din Bacău, dar care pot fi ușor rezolvate de forurile de resort, de conducerea unității, astfel încît restanțele la producția fizică să fie cît mai urgent lichidate, iar sarcinile de plan să fie îndeplinite în condiții ireproșabile.

Gheorghe BALTA
corespondentul „Scînteii"

(Urmare din pag. I)

Crearea condițiilor pentru asimilarea și generalizarea celor mai eficiente soluții

este un alt aspect al problemei. Parcurgînd toate etapele ciclului cercetare-proiectare-producție, uneori cu o scurtare apreciabilă a acestui ciclu, cercetarea științifică a elaborat, experimentat și chiar transferat în unele unități industriale tehnologii și soluții constructive noi. Posibilitățile de creștere a productivității muncii, de scădere a consumurilor materiale și energetice, de reducere a cheltuielilor de producție determinate de aplicarea unor asemenea soluții tehnice și tehnologii moderne au fost astfel pe deplin dovedite prin rezultate practice incontestabile. Dar **orice idee valoroasă își multiplică eficiența socială nu numai prin lărgirea ariei sale de aplicare.** Privită din acest unghi, acțiunea de modernizare în curs de desfășurare reprezintă nu numai o confruntare cu noile cuceriri ale științei și tehnicii, ci și cu timpul. De promptitudinea cu care incorporăm și generalizăm în industrie noul depinde realizarea obiectivelor propuse.

Ce-i drept, atunci cînd o nouă soluție sau tehnologie este larg generalizabilă, adică nu doar în cîteva unități, ci în zeci și sute, lucrurile se complică. În acest caz, trebuie luată în considerație o serie de factori de natură organizatorică, de planificare, de evaluare a posibilităților materiale și umane de care dispune economia. În caz contrar efectul scontat întîrzie. Iată un exemplu. Este vorba de arzătorul regenerativ, o valoroasă soluție tehnologică care poate determina o reducere cu pînă la 30—40 la sută a pierderilor de energie în cuptoarele de forjă și tratament termic ce utilizează gaz metan. La ora actuală, cu excepția Combinatului de utilaj greu din Iași și a cîtorva unități din București, sînt puține întreprinderile care și-au procurat noul tip de arzător și au aplicat acest sistem de ardere atît de eficient. Numai în București, conform programului de modernizare a sectoarelor calde, ar fi trebuit la ora actuală să fie echipate cu noul arzător peste 150 de cuptoare de forjă și tratamente termice.

Motivul acestei nerealizări: întreprinderea „Metalica" din Capitală, căreia Ministerul Industriei de Utilaj Greu i-a încredințat execuția noilor arzătoare, nu are, deocamdată, capacitatea necesară fabricării acestor utilaje în măsură să satisfacă cerințele economiei naționale. Necesarul de arzătoare este de ordinul sutelor, dar „Metalica" nu poate livra decît 20—25 pe an. Evident, în asemenea condiții, dotarea tuturor cuptoarelor la care acest arzător se pretează ar dura cîteva zeci de ani! Oare ministerul de resort nu putea prevede și preîntîmpina o asemenea situație? Mai cu seamă, că numai în unitățile sale necesarul de arzătoare regenerative se ridică la 280.

Necesitatea unei viziuni sistemice, globale

în aplicarea și extinderea noilor soluții și tehnologii nu poate fi neglijată. De altfel, un asemenea mod de abordare este prevăzut de însuși Decretul Consiliului de Stat nr. 318, care stabilește cadrul organizatoric și legal privind modernizarea proceselor de producție. În acest an, o mare parte a fondurilor de investiții vor reveni cu prioritate lucrărilor de modernizare, automatizare și reutilări ale capacităților existente. În alocarea acestor fonduri este necesar să se aibă în vedere utilizarea lor cu deplin discernămînt, cu maximum de eficiență. În toate unitățile economice **trebuie să se procedeze cu înaltă exigență, pe baza unei strategii clare, concepută la nivel de ramură sau subramură, în materializarea programelor de organizare și modernizare.** Firește că în a II-a etapă de realizare a acțiunii de modernizare, o atenție deosebită va fi acordată, cu precădere, aplicării unor noi tehnologii, asimilării unor sisteme de mecanizare și automatizare, unor utilaje și mașini de înalt randament. Desigur, numai în măsura în care acestea își vădesc de pe deplin eficiența.

Cîmp larg de acțiune tehnologiilor avansate!

Dintr-o analiză privind modul cum sînt extinse în producție instalațiile de nitrurare ionică se evidențiază și faptul că, într-o serie de unități, gradul de utilizare a acestui utilaj, care valorează cîteva milioane de lei, se ridică abia la cîteva procente. Or, sînt de părere specialiștii, o asemenea instalație, pentru a-și dovedi pe deplin eficiența, trebuie să funcționeze la fel ca un calculator electronic, non-stop, douăzeci și patru de ore din douăzeci și patru. Evident, este greu de potolit un asemenea „apetit" de muncă de către o singură întreprindere. În schimb, o cooperare cu alte întreprinderi pe plan local sau departamental ar asigura valorificarea eficientă a acestor instalații. Un sistem de cooperare similar trebuie avut în vedere și în cazul asimilării altor tehnologii, cum ar fi cele de extrudare la rece sau la cald, procedee ce și-au dovedit din plin virtuțile prin reducerea consumurilor de materiale, energie și manoperă. De altfel, în condițiile economiei noastre, în care predomină seriile de fabricație mici și mijlocii, specialiștii apreciază ca oportună organizarea, și în acest caz, a unor capacități zonale de extrudare, care să deservească mai multe unități industriale. Iar cine să conceapă o asemenea organizare — bazată pe o profundă concepție sistemică, integratoare a fenomenelor tehnice, organizatorice și economice — dacă nu ministerele sau centralele industriale care au viziunea globală asupra activității productive a unităților din subordine.

Rolul proiectării

în întregul mecanism al conlucrării cercetării cu producția și în introducerea rapidă a progresului tehnic este unul de prim rang. Element operațional de legătură între cercetare și producție proiectarea are privilegiul de a se afla în contact nemijlocit atît cu problemele cercetării, cu tendințele de dezvoltare și cu realizările din această sferă, cît și cu cerințele și necesitățile imediate sau de perspectivă ale producției. Orice produs nou, orice tehnologie modernă reclamă din partea proiectantului deschidere spre nou și spirit aplicativ. Proiectantul este cel care propune cercetării teme și subiecte de studiu și tot el oferă producției căile de aplicare a noilor soluții găsite. Valorificarea eficientă a acestora, transferul rapid al performanței tehnologice în sfera productivă depind de proiectant. Din păcate, reținerea față de nou, teama de risc — de altfel, nejustificată — constituie deseori bariere serioase pentru incorporarea în proiect a unor tehnologii sau materiale performante. Bunăoară, la originea multiplelor obstacole ce mai stau și astăzi în calea generalizării aplicării în industrie a fontelor cu grafit nodular ori a unor materiale compozite stă și atitudinea conservatoare a unor proiectanți ce persistă să prevadă în proiectele lor utilizarea unor produse sau materiale tradiționale. Ignorînd cu știință sau fără știință că materialele „clasice" pot fi înlocuite cu altele noi, cu caracteristici similare, dar mai ieftine.

Cu fermitate, la Consfătuirea de lucru de la C.C. al P.C.R. pe problemele economice de la începutul lunii aprilie, tovarășul **Nicolae Ceaușescu punea problema unei schimbări de mentalitate în rîndul cadrelor din proiectare care au un rol deosebit de important în modernizarea economiei.** Capacitatea de reacție la nou, receptivitatea critică, dar nu pasivă, la impulsurile tot mai puternice și mai dinamice ale nevoii de a schimba sînt elemente dominante ce formează starea de spirit revoluționară a proiectantului modern.

Fie și numai din aceste cîteva puncte de vedere se poate deduce cît de importantă și cît de complexă este problema scurtări duratei de valorificare a rezultatelor cercetării în producție. Pentru țara noastră, pentru actuala etapă de dezvoltare, transferul tehnologic rapid reprezintă însăși pîrghia inovării, a obținerii unei eficiențe sporite în toate domeniile. De aici și atenția cuvenită acestei probleme, responsabilitatea sporită și participarea activă a tuturor specialiștilor, indiferent dacă sînt în cercetare, proiectare, învățămînt sau producție. În ultimă instanță, problema valorificării și generalizării cu operativitate a tot ce apare mai nou și mai valoros în știință este, în egală măsură, o problemă tehnică și organizatorică, dar și o problemă de atitudine, de conștiință civică, reflex al înțelegerii responsabile a imperativelor dezvoltării.

COLOCVIILE „SCÎNTEII"

VIRTUȚILE EDUCATIVE ALE TEATRULUI

„Sprijinind puternic noul, creația literar-artistică trebuie să ia, totodată, poziție fermă față de fenomenele negative din viața societății, față de concepțiile învechite, perimate, care nu mai corespund idealurilor și cerințelor noastre de azi, să combată atitudinile inapoiate, orice manifestări de natură să ducă la degradarea ființei umane, la înjosirea omului, a demnității sale. Oglindind mărețele victorii obținute de poporul nostru pe drumul luminos al socialismului, literatura nu trebuie să ocolească nici unele neajunsuri existente încă în societatea noastră ; situindu-se pe poziții revoluționare, ea trebuie să militeze pentru ridicarea pe trepte tot mai înalte a vieții și muncii socialiste a poporului. Esențial este însă ca toți creatorii de artă să înțeleagă și să redea în mod realist procesul istoric ireversibil al înaintării țării pe calea socialismului și comunismului cu eforturile ce mai trebuie încă depuse pentru învingerea și depășirea tuturor greutăților ce ne stau în cale, pentru înflorirea continuă a scumpei noastre patrii" — arată secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Comedia — și îndeosebi cea satirică, de actualitate, este prin excelență un gen artistic capabil să răspundă, alături de întreaga noastră creație, unei asemenea necesități. Teatrul, în general, comedia cu deosebire are, cînd este scrisă cu talent și abordează probleme majore, un ecou direct în conștiințe.

Pentru a fi la înălțimea așteptărilor — comediograful de azi trebuie să se aplece, în continuare, asupra naturii umane. Mai mult decît înaintașii săi însă, el trebuie să-și ascută, să-și rafineze antenele pentru a capta, investiga, cunoaște, pentru a reflecta adecvat acele mentalități, atitudini, fapte, acele mecanisme care mai frînează sau întîrzie desfășurarea proceselor revoluționare în afirmarea spiritului creator, în exercitarea prerogativelor democrației socialiste.

Aceasta presupune din partea autorilor cunoașterea profundă a realităților societății, înțelegerea justă a cerințelor și legităților obiective ale dezvoltării sociale. Aceasta presupune capacitatea de a discerne fenomenele cele mai caracteristice, în determinațiile lor concrete, curajul abordării lor critice, frontale.

Contactul cu viața reală

Comedia nu poate eluda viața reală, adevărată, în articulațiile ei intime, „în amănunt", dacă se poate spune așa. Poezia surprinde o „stare" a unui moment, comedia satirică pătrunde în intimitatea fenomenului, caută să descopere cauzele, uneori mai puțin evidente, ale întîmplărilor negative resimțite în planul vieții cotidiene. Această strădanie de a **conștientiza** societății **adevăratele cauze** apropie dramaturgia de sociologie, în partea ei neartistică. De aici și gravitatea pe care o capătă, în plan social, opera dramatică, ea însăși pătrunsă de misiunea pe care și-a asumat-o în societatea noastră. Actul artistic e dominat de conștiința responsabilității. Dramaturgul, în această viziune, este un creator matur, care nu se lasă ispitit de aparențe, care analizează cauze profunde, nu abordează realitatea **aluziv,** prin referiri echivoce în replică, ci ia în piept „problema", pe care o dezvăluie fără menajamente. În acest sens, opera nu poate fi apreciată doar la nivelul cuvintului, ci judecată prin sensul (sensurile) degajate de finalul ei.

Cu cît comedia satirică se va apropia mai ferm de o problemă de viață cunoscută ca adevărată, cu atît mai mult societatea va fi interesată să se mobilizeze împotriva defectelor ce îi stingheresc drumul ascendent. Apropierea mai hotărîtă de o situație reală, dezvăluirea elementului negativ — din dialectica vieții noastre — nu împietează asupra societății, ci, din contră, această strădanie de eradicare este absolut necesară, deoarece, prin ea, „corpul social" se descotorosește de ceea ce îi frînează evoluția spre mai bine. Dezvăluirea, evident, se face în **sensul** istoriei, al viitorului. Iată de ce consider că trimiterea comediei în zone de mai mică importanță socială coincide cu un indemn la **evaziune.**

Cantonarea comediei în zone ușoare, în care se petrec întîmplări fără ecou în mersul societății, nu poate să prezinte interes și coincide cu deturnarea ei de la propria rațiune de a fi. Numai referindu-se la fenomene de anvergură socială, morală, cu implicații în planul existențial, comedia capătă greutate de adevărată operă de artă, care își asumă responsabilități majore în cadrul societății sale. Sigur că ospătarii pot fi criticați, și coafezele, și micii funcționari, dar ei nu decid, prin defectele lor, decît în infimă măsură, asupra mersului societății. A te referi doar la ei înseamnă să cobori comedia la spectacolul revuistic, ușor agreabil, și doar atît. A te orienta către problemele și defectele cu ecou social și în destinele oamenilor înseamnă să justifici mindria de a fi, cu adevărat, unul dintre factorii care contribuie la edificarea unei noi conștiințe. Pentru că nu poți forma o conștiință nouă — în care atitudinea socială este hotărîtoare — prin abordarea unor aspecte minore. Dacă admitem că oricărei societăți îi sînt proprii contradicții (contradicții firești, dacă viziunea asupra societății este dialectică), atunci trebuie să admitem că cei doi poli ai conflictului sînt de talie egală, sau, oricum, în cumpănă, deoarece noi știm cît de greu răzbește, uneori, elementul nou, pornit să învingă un vechi înțelenit în conștiințele oamenilor sau în instituții. Conflictul e puternic și, adesea, vechiul e atît de instaurat încît poate învinge, temporar, provocînd drame și chiar tragedii. Ce este tragedia dacă nu un moment al triumfului elementului negativ asupra celui pozitiv ? Trebuie subliniat însă că dacă el a triumfat în piesa respectivă, este învins, sau pe cale de a fi învins, în viață, altfel prezentarea lui și dezvăluirea puterii lui nu ar fi fost posibile. Momentul dezvăluirii este unul de forță al societății, și nu de slăbiciune.

Consider de mare importanță pentru înțelegerea rosturilor contemporane ale comediei concepția partidului nostru cu privire la caracterul dialectic al contradicțiilor, la natura și cauzele lor, la atitudinea ce trebuie adoptată față de prezența contradicțiilor în societatea noastră socialistă. Evident, implicit, și în plan literar, este astfel validat conflictul puternic, major. Conflictul literar este un ecou al contradicției sociale, deloc minoră, deoarece documentele de partid nu se referă la contradicții de plan secundar, ci la cele determinante în mersul înainte al societății. Ele sînt privite ca generînd luptă socială, presupunînd atitudine revoluționară pentru a învinge. De aici importanța ce se acordă unei atitudini fățișe împotriva a ceea ce e vechi, tributar conservatorismului, a ceea ce mai împietează asupra bunului mers al societății. Scrierea unor comedii contemporane, de reală actualitate, în afara acestei atitudini ferme față de tot ceea ce mai dăunuie negativ în societate și conștiințele oamenilor nu este de conceput.

Tudor POPESCU

Investigarea noilor fenomene umane

Comedia satirică ocupă acel etaj al dramaturgiei cu viziune verticală asupra zonelor mai puțin sistematizate moral. „Curțile interioare" oferă imaginea autentică a realului. Privind din interior, crește și mai mult posibilitatea de a surprinde cu exactitate și obiectivitate adevărurile. Din balconul comediei sar în ochi lipsurile și neajunsurile, acțiunile și inacțiunile care diminuează, întinează opera constructivă. Severă și intransigentă, satira își îndeplinește atribuțiile cu responsabilitate politică, nelăsîndu-se nici induioșată de sentimentalism, nici influențată de „intervenții neprincipiale". Ea — comedia mult iubită — acționează permanent pentru înlăturarea „condensului moral".

Trăim o epocă de mari satisfacții, proiecte grandioase împlinindu-se cu rapiditate de necrezut, ceea ce la prima vedere pare să îngusteze cîmpul observației satirice. Dacă realitatea întrece anticipația, în unele domenii rezultatele obținute — remarcă analizele — se situează încă sub posibilități ; cauzele respectivelor rămîneri în urmă sînt exclusiv umane.

Vechile mentalități, dar și noi concepții retrograde se infiltrează discret, căutînd să-și facă loc și chiar să capete statut. Fuga de efort, goana după cîștiguri nemuncite, iresponsabilitatea, superficialitatea, favoritismul, abuzul și alte abateri nu pot face nicicînd casă bună cu spiritul revoluționar care se manifestă tot mai puternic, la toate nivelurile construcției.

Pitiți în ascunzișul frazelor, unii încearcă prin tot felul de metode să convingă, să argumenteze, justificarea inactivității devenind astfel singura lor „activitate". Alte automatisme iau locul fostelor clișee, noi dereglări se manifestă.

Satira demaschatoare și constructivă se inspiră din aceste aspecte singulare ale realității imediate, profund dinamice și extrem de complexe. Personajele incriminate cîndva de Baranga, Mazilu și alți comediografi — birocrații, impostorii, palavragiii, parazații — sînt astăzi altfel decît ieri. Modernitatea le-a învăluit și pe ele. Dezvăluirea satirică impune, de aceea, noi procedee, în concordanță cu progresul dramaturgiei ilustrat ciclic, prin opere definitorii.

Pentru actualii slujitori ai comediei satirice tradiția genului — strălucită — departe de a fi împovărătoare, ambiționează, obligă la o valorificare plenară a talentului, prin abordarea fără complexe a noilor realități care fac obiectul hazului, concomitent cu perfecționarea mijloacelor de expresie în oglindirea cît mai originală a contradicțiilor actuale dintre fond și formă, dintre esență și aparență, dintre ce afirmăm și ce realizăm, dintre dinamismul vieții și rugina inerției, a stagnării. Pierderea firescului naște un sentiment de uimire și tristețe. Comicul conține și tragic. Această dualitate, timbrul special al comediilor, efortul de esențializare la nivelul semnificațiilor caracterizează satira modernă și o face mai percutantă, mai eficientă în promovarea idealului socialist.

Nu sînt adeptul experimentului cu orice preț. Unele teatre însă, în ciuda afirmațiilor și solicitărilor, manifestă o prudență excesivă și nejustificată, după părerea mea, în promovarea comediei de actualitate. Rapelul la piesele considerate „sigure", reluarea obsesivă a unor titluri și autori străini mai mult sau mai puțin importanți la ei acasă nu pot servi perspectivei. Paradoxal, șansa ce se acordă la un moment dat unui text de către unele secretariate literare și conducători de teatre devine o nesansă dacă textul nu a fost înțeles în toate articulațiile lui și montările nu-l descifrează ca atare. O realitate care vine cu prospețime în zona scenei se întîmplă să fie primită cu nejustificate rezerve, operînd o anume stare de cantonare în stiluri deja afirmate, nescutite, la timpul respectiv, de ceea ce numim „inerentele greutăți ale începutului".

Colaborarea bazată pe afinități, aspirații și deschideri comune dintre autori și realizatorii spectacolelor asigură premisele certe ale succesului, conducînd la acel mult dorit (de fiecare) spectacol de referință, care consacră cu adevărat.

Ultimele stagiuni confirmă interesul constant al publicului către teatru. Acestui public cald, generos, dar și exigent, avem obligația de a-i oferi piese purtînd sigiliul autenticității și caratul valorii pretinse în chip firesc de stadiul civilizației noastre socialiste.

Dinu GRIGORESCU

Perspectiva constructivă

Consacrată încă de la originile teatrului, inspirată și „apărată" de o muza a sa și numai a sa — Thalia — comedia rămîne, dintre toate genurile ce își împart teritoriul teatrului — genul cel mai agreat de public. „Vrem să vedem mai multe comedii" — este primul adevăr pe care îl redescoperă mereu oamenii de teatru în orice confruntare (test, sondaj, discuție etc.) cu spectatorii. Și din ce în ce mai multe teatre văd în comedie „șansa" unui succes sigur. Dar cheia adevăratului succes nu este nici pe departe atît de ușor de găsit.

Fără a exclude simpatia pentru repertoriul universal (și în țara noastră se joacă : Plaut și Terentiu, Shakespeare, Molière, Lope de Vega, Goldoni, Beaumarchais, Marivaux, Cehov, B. Shaw, Nușici, Vampilov, Orkeny István, S. Mrożek, Dario Fo etc.), marea majoritate a opțiunilor indică nevoia de a vedea la teatru comedii clasice românești și mai ales piese noi, inspirate din actualitate, din realitățile morale, din idealurile spirituale ale societății noastre.

Căci, pe de o parte, comedia a beneficiat la noi de o tradiție generoasă. Majoritatea scrierilor primilor dramaturgi români (cum o probează și un volum cu piese inedite apărut recent) aparțin acestui domeniu. Situîndu-se sub semnul angajării teatrului în lupta pentru progresul societății — comedia începuturilor teatrului românesc a vădit acute preocupări morale, dar și sensibilitate la importante fenomene sociale și politice („năravurile" pe care viza să le îndrepte ținînd de „caractere", dar și de practici publice). Chiar Vasile Alecsandri, de pildă, făcînd cunoscuta galerie de portrete satirice, fixa „ultraretrogradul" sau „ultrademagogul", ca să nu mai vorbim de săgețile acelei comedii politice numite „Iașii în carnaval". Cel mai important dramaturg al nostru, I. L. Caragiale, atît de întens jucat și în ultimele stagiuni, este unul din marii dramaturgi ai lumii.

Pe de altă parte, pe firul acestei glorioase tradiții, comedia a înflorit în anii socialismului — fiind considerată o importantă modalitate de reflectare a realității și, mai ales, de înrîurire a conștiințelor, de formare a lor la flacăra înaltă a idealurilor socialiste.

Alături de piesa universală, comedia noastră clasică și interbelică — la numele amintite să adăugăm pe V.I. Popa, G.M. Zamfirescu, Mihail Sebastian, Tudor Mușatescu etc. — deține, alături de dramă, un rol de frunte pe afișele teatrelor, stimulînd spectacole de referință. Despre dezvoltarea comediei la noi, în ultimele decenii, depun mărturie — o dată cu crearea unui „Teatru de comedie" în Capitală și instituirea unei „Gale a comediei" la Galați — opera lui Aurel Baranga, Teodor Mazilu, Tudor Popescu, Mihes György, Ion Băiesu, Dumitru Solomon, I. D. Șerban, dar și comediile semnate de Paul Everac, M. R. Iacoban, Andi Andrieș, D. R. Popescu, Paul Cornel Chitic, Dina Cocea ș.a. ; operă consacrată mai întîi prin transfigurări artistice notabile — realizate la București și Tîrgu Mureș, Iași și Craiova, Oradea, Arad sau Sibiu etc. Argumentează, în același sens, condeie afirmate mai recent precum : Dinu Grigorescu, Paul Ioachim sau Mihai Ispirescu, Viorel Savin etc. Asemenea scriitori, fiecare cu personalitatea sa, cu glasul său propriu, au făcut importante propuneri de teme, de idei în actualitate, contribuind la amplificarea orizontului problematic al comediei noastre, orizont ce se cere necontenit lărgit. Căci substanța, atitudinea, ținuta artistică — mesajul comediei de actualitate, rămîn problemele deschise ale teatrului românesc contemporan, teatru care își asumă programatic sarcini majore în educarea maselor de oameni ai muncii și formarea unui om nou ; teatru preocupat în cel mai înalt grad de adecvarea și finețea umorului, de virtuțile reflexive și gravitatea ironiei, de valoarea satirei, de adevărul și forța ei constructivă — într-un cuvînt de **eficiența** rîsului. Nu este același lucru dacă publicul „reacționează" la comicul de situații al șastonadelor „commediei del'arte" sau la demascarea unor caractere și atitudini nocive, la dezvăluirea unor structuri morale carente, șubrede, sau al unor relații de semnificație socială mai largă.

Examinarea substanței social-politice a comediei, a vigorii ei satirice, a capacității ei de a supune oprobriului public aspecte mai importante, tare morale și de a reliefa autentic modul și anvergura cu care acestea se instituie în frîne ale progresului social rămîn criterii ale valorii, cu care trebuie să opereze permanent atît autorii de teatru, animați de exigență, spirit autocritic și sete de perfecțiune, cît și teatrele însele atunci cînd fac opțiunile repertoriale.

După cum foarte important pentru teatrul nostru socialist s-a afirmat a fi tocmai **sensul demistificator al rîsului, perspectiva actului critic înfăptuit prin comedie.** Ce **construiește** dramaturgul criticînd ? Intuiește el, o dată cu mecanismele ruginite, pe cele capabile să înlăture frînele, să asigure permanența valorii și triumfului noului ? În ce măsură lasă el loc, o dată cu divulgarea rutinei, scleroziei, oportunismului, lașității, discrepanței dintre vorbe și fapte, perspectivei tonice, optimiste, proprii forței și sănătății morale ale societății noastre ?

Iată de ce strădania spre valoare implică amplificarea universului tematic, bazată deopotrivă pe sporirea puterii de observație și cunoaștere a vieții, creșterea fermității atitudinii și efort de obiectivare artistică. Ceea ce va duce la evitarea cu mai mare succes a mizelor mărunte, banale, tocite prin banalizare. Ceea ce va da — unor scrieri ce se limitează la un comic de limbaj cam superficial — consistența dezvăluirii unor contradicții morale, sociale autentice. Ceea ce va lărgi implicit — răspunzînd apelului diversificării modalităților artistice — evantaiul, încă restrîns, al structurilor comice imaginate (atît în privința satirei, cît și a piesei lirice, fanteziste etc.).

Căci, de asemenea, nu este același lucru dacă, în acord cu orientarea pieselor, rîsul pe care îl stîrnește este binevoitor și blînd, sau violent și încriminator ; dacă viziunea comediografului se limitează la demascare sau implică și o reflecție asupra șanselor redresării și progresului uman, social, dacă în comedie se cultivă scepticismul în fața agresivității răului sau, dimpotrivă, încrederea în forța omului și a societății de a-l îngrădi și elimina, de a face să triumfe binele, frumosul și adevărul. Sînt acestea dimensiuni definitorii ale comediei contemporane, pe care unii, de-a lungul timpurilor, le-au „rezolvat" prin tocirea unor ascuțișuri critice și mai ales prin apelul grăbit la „happy-enduri" facile. Soluții care nu fac nici un fel de servicii ideii de educație comunistă, revoluționară, avînd chiar, uneori, darul de a transmite o anumită neîncredere în forța organismului social și puterea sa de autoreglare.

Răspunderea civică și politică, intransigența atitudinii critice, resursele operei în cultivarea încrederii în forțele progresului, în direcția mobilizării energiilor constructive ale societății sînt calitățile fundamentale care dau măsura angajării creatorului de comedie în transformarea revoluționară a societății, în edificarea unei noi conștiințe.

Natalia STANCU

CARNET CULTURAL

BUZĂU. La casa de cultură a orașului Rîmnicu Sărat se desfășoară cea de-a 19-a ediție a Festivalului-concurs de muzică ușoară românească sub genericul „Cîntecul orașului". Această tradițională manifestare culturală, menită să descopere noi talente în domeniul creației și al interpretării, să impulsioneze mișcarea artistică de amatori, reunește reprezentanți din aproape toate județele țării. **(Stelian Chiper).**

CĂLĂRAȘI. În organizarea comitetului municipal de cultură și educație socialistă, a avut loc un spectacol omagial dedicat împlinirii a 75 de ani de la înființarea corului „Freamătul" al Casei de cultură a municipiului Călărași. La spectacol și-au dat concursul corul bărbătesc „Armonia" al Casei municipale de cultură Brăila, grupul coral „Camerata Dunării" al casei municipale de cultură, corurile de femei „Armonia" al sindicatului învățămînt și cel al Întreprinderii de confecții din Călărași. Cu acest prilej, din partea Consiliului Culturii și Educației Socialiste, corului sărbătorit i-a fost înmînată „Diploma de onoare pentru rezultate deosebite în activitatea cultural-artistică de amatori". **(Mihail Dumitrescu).**

IAȘI. Se desfășoară cu succes „Zilele școlii ieșene", manifestare complexă organizată de inspectoratul școlar județean și comitetul sindicatului din învățămînt, în scopul generalizării experienței înaintate în activitatea științifică și de cercetare. În unitățile școlare fruntașe au loc expuneri, mese rotunde, schimburi de experiență, comunicări științifice, vernisări de expoziții de artă plastică și creație tehnică. **(Manole Corcaci).**

HUNEDOARA. În orașele și comunele județului se desfășoară „Luna culturii cinematografice hunedorene", manifestare educațională devenită tradițională, ajunsă la a șasea ediție. Sînt programate numeroase acțiuni cu filmul, dedicate omagierii aniversării a 66 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român și împlinirii a 110 ani de la cucerirea independenței de stat a României. În așezămintele de cultură din județ au loc simpozioane, expuneri și evocări, urmate de proiecția unor filme artistice și documentare. **(Sabin Corbu).**

PRAHOVA. Sub genericul „Primăvara tinereții prahovene", în toate localitățile din județ au loc ample acțiuni politico-ideologice și cultural-educative în sprijinul producției, organizate de Comitetul județean Prahova al U.T.C. Între acestea figurează simpozionul „110 ani de la cucerirea independenței de stat a României", organizat la muzeul județean de istorie și arheologie, masa rotundă „Partidul Comunist Român — continuatorul celor mai înaintate tradiții de luptă ale poporului român", montajul literar-artistic „Cîntire eroilor patriei", prezentat de formații participante la Festivalul național „Cîntarea României". **(Ioan Marinescu).**

O VIZIUNE REVOLUȚIONARĂ ASUPRA ȘTIINȚEI CONDUCERII SOCIETĂȚII

(Urmare din pag. 1)

mai arzătoare ale națiunii noastre socialiste, devenind un adevărat partid de masă, centrul vital al întregii societăți românești.

Capacitatea de a identifica esența proceselor și fenomenelor, de a le înțelege semnificația, de a acționa pentru soluționarea problemelor noi, în mod științific, din perspectiva filozofiei materialismului dialectic și istoric, a socialismului științific a intemeiat orientarea strategică și tactică stabilite de partid, de strălucitul său conducător, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintarea României spre comunism. Știința de a conduce societatea, în ansamblu și în complexa sa structură economico-socială, pe domenii și activități specifice, impune o gîndire — colectivă și individuală — dinamică, flexibilă, riguros științifică, în măsură să ofere soluții concrete, imediate, dar să și anticipeze tendințe, efecte, căi care să vină în întîmpinarea cerințelor viitorului. Știința conducerii, în viziunea secretarului general al partidului nostru, trebuie să valorifice experiența trecută, dar, mai ales, să se înscrie în ritmurile rapide ale transformărilor ce cunosc o dinamică fără precedent. **„RepezicIunea cu care se produc transformările în lume, interdependența tot mai strînsă între diferite fenomene — subliniază tovarășul Nicolae Ceaușescu — conferă științei conducerii un rol fundamental în asigurarea mersului înainte al societății românești pe calea civilizației și progresului".**

Din această perspectivă, caracteristica esențială a științei conducerii este dată de relația acesteia cu practica, unitatea dintre teorie și practică fiind impusă de însăși dezvoltarea economico-socială. Astfel, știința conducerii, așa cum este concepută de partidul nostru, de secretarul său general, cuprinde toate sectoarele și domeniile societății — în fond întreaga activitate umană.

În cadrul sistemului conducerii vieții politice și economico-sociale se precizează, cu exactitate și rigoare, **locul, funcțiile și rolul partidului comunist în procesul dezvoltării și în perspectiva trecerii la comunism ; locul statului,** funcțiile, structura și nivelul său de funcționare, perfecționarea activității acestuia, a organelor puterii, a guvernului, delimitarea riguroasă a atribuțiilor și răspunderilor ce le revin, îmbunătățirea legislației, precum și rolul organizațiilor de masă și obștești în conducere, al Frontului Democrației și Unității Socialiste în coordonarea și îndrumarea organizațiilor componente. Toate aceste subsisteme ale sistemului conducerii trebuie să acționeze unitar, într-o deplină interdependență și complementaritate, asigurînd astfel eficiență reală gîndirii și acțiunii colective și individuale, dezvoltării continue a marelui edificiu social și spiritual stabilit și condus de partid.

Un rol deosebit se acordă **introducerii metodelor moderne de analiză și decizie în activitatea de conducere** — de la perfecționarea sistemului informațional, trecerea la sisteme de conducere cu mijloace de prelucrare automată a datelor și dotarea economiei naționale cu tehnică de calcul pînă la realizarea sistemului național unitar de conducere — idei deosebit de valoroase pentru o conducere modernă, bazată pe aportul informaticii, al celor mai noi cuceriri ale gîndirii umane.

Probleme de mare actualitate privesc **rolul omului în activitatea de conducere, folosirea conștientă a legilor de dezvoltare economico-socială,** ca expresie a superiorității socialismului, lărgirea orizontului de cunoaștere în domeniul conducerii, pe baza materialismului dialectic și istoric, dezvoltarea capacității de gîndire și interpretare de sine stătătoare, promovarea noului, ca o cerință hotărîtoare a progresului social.

Într-un timp relativ scurt în viața științei conducerii s-au produs multe și importante mutații, materializate în conținutul planurilor și programelor elaborate la nivel central și local, în concordanță cu cerințele legităților dezvoltării și cu posibilitățile reale ale societății noastre. Se recunoaște aportul științei conducerii în elaborarea unor strategii eficiente în diferite domenii, în adoptarea unui complex de măsuri care a dat un nou conținut și o funcționalitate superioară sistemului de conducere, înlăturînd din conducere metodele învechite, hotărîrea mai fermă de a promova altele noi, moderne, efortul continuu de a elibera teoria, dar și practica de balastul dogmatic, promovînd cu îndrăzneală ideea inovării și perfecționării conducerii.

De-a lungul întregii epoci inaugurate de Congresul al IX-lea, știința conducerii a evoluat într-un ritm rapid. Au apărut concepte noi, conținutul altora s-a îmbunătățit, s-au desprins sarcini noi, sistemul de conducere a menținut structurile în proporționalități convenabile, s-au produs mutații sensibile în concepția privind pregătirea cadrelor în general, a celor de conducere în mod special.

Astfel, s-a îmbogățit treptat teoria științei conducerii și s-a ridicat practica tot mai mult la nivelul acesteia, înțelegîndu-se mai complet funcționarea mecanismelor în cadrul autoconducerii și a componentelor sale, conturîndu-se mai clar acțiunile în interiorul mecanismului economico-financiar. Este, astfel, evidentă contribuția științei conducerii la fundamentarea unei concepții unitare asupra perspectivelor dezvoltării. Edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintarea României spre comunism impun, așa cum se subliniază în documentele Congresului al XIII-lea al partidului, așezarea întregii activități, începînd cu conducerea, pe baze riguros științifice. În acest sens, aplicarea autoconducerii cere implicarea și mai fermă a tuturor factorilor umani și materiali, realizarea unor adaptări permanente la cerințele fiecărei etape de dezvoltare, o concepție strategică consolidată, în măsură să valorifice, în totalitate și la nivel superior, potențialul propriu.

În repetate rînduri, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat necesitatea perfecționării conducerii pe baze științifice. Știința conducerii este o știință tînără și trebuie făcute eforturi deosebite pentru dezvoltarea acesteia, pentru a contribui astfel la creșterea gradului de raționalitate și funcționalitate a conducerii.

Cristalizînd viziunea sistemică și cercetarea interdisciplinară, concepția secretarului general al partidului nostru asupra organizării și conducerii societății, așa cum se prezintă astăzi, este semnificativă și pentru evoluția științei conducerii pe plan mondial, a contribuției originale a școlii românești de știința conducerii. Toate aceste teze, idei și orientări — ca și realizările obținute în acest domeniu — dau acestor ani valoarea unei impresionante renașteri, prilej potrivit ca, împreună cu întregul popor, să ne îndreptăm gîndurile pline de înălțătoare sentimente de profundă stimă pentru efortul continuu al încercatului conducător al partidului și statului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, privind perfecționarea sistemului politic și social, contribuția sa deosebită la elaborarea unei conduceri unitare, științifice, de mare eficiență în toate domeniile și la nivelul întregii țări.

Dr. Emil MIHULEAC
Dr. Gheorghe MANOLACHE

CALITATEA
— criteriu fundamental în viața școlii

O reflecție la îndemîna oricui arată că majoritatea obiectivelor elaborate sau în perspectivă de a fi elaborate, sarcinile și exigențele calitative mult sporite rezultînd firesc din trecerea țării noastre, la sfîrșitul actualului cincinal, într-o etapă superioară de dezvoltare, vor fi înfăptuite de actuala generație școlară și universitară. Așadar, inteligența, întreaga conduită spirituală pe care învățămîntul de toate gradele le cultivă *astăzi* în rîndurile elevilor și studenților vor determina în mare măsură profilul de mîine al țării, forța, prestigiul ei. Altminteri spus, *configurația specifică anilor 2005, 2010, 2020 ș.a.m.d. se înalță astăzi în mare măsură din școli, din sistemul lor de organizare, din eficiența socială a muncii la catedră.* Ceea ce face ca *imperativul pregătirii temeinice, multilaterale a tinerelor generații,* judecate nu exponențial, ci în *totalitatea componenților lor, să exprime o necesitate istorică în înțelesul ei cel mai înalt,* pentru că ea derivă din însăși condiția de creator de valori materiale și spirituale, atribuită la noi *fiecărui* membru al societății, cu deosebire *fiecărui tînăr.* Și cum un asemenea atribut este introdus în ecuația dezvoltării și perfectionării societății românești de astăzi și de mîine, ca cea dintîi motivație și cel dintîi factor în ritmul de creștere al acesteia, apare limpede că minusurile eventuale inregistrate în procesul formării noilor generații ar comporta urmări atît de adînci, încît n-ar putea fi suplinite decît foarte greu, și atunci cu mari cheltuieli de energie socială.

Drept este că niciodată și nicăieri nu vor putea fi prevăzute în amănunt, oricîtă însemnătate ar atinge între timp cercetările prospective, toate fațetele pregătirii necesare celor chemați să desfășoare o intensă activitate creatoare pe o durată atît de lungă. Dar experiența socială de pînă astăzi arată că oricît de imprevizibile apar la un moment dat valențele pregătirii profesionale a viitorului, oricît de puțin cunoscute se înfățișează astăzi solicitările zilei de mîine, ele se intemeiază întotdeauna și-și găsesc soluționarea într-un orizont cuprinzător, armonios, sistematizat de cultură științifică și umanistă, într-un echilibru al personalității fundamentat pe o accentuată mobilitate spirituală, pe o vastă capacitate de sinteză și de rapidă adaptare. Marea cultură, organic asimilată, a fost și rămîne izvorul celor mai de seamă creații de orice natură și al fiecărei personalități autentice.

Tocmai de aceea, în sistemul învățămîntului nostru, planurile și programele școlare, ampla activitate editorială, din ce în ce mai judicioasa îmbinare între activitatea teoretică și cea experimentală urmăresc cu precădere aprofundarea disciplinelor fundamentale — limba și literatura română, istoria, matematica, fizica, chimia, biologia — de către *toți elevii.* De pe această bază, urmează ca formarea viitorilor muncitori cu înaltă calificare și a viitorilor specialiști să fie realizată în *profil larg,* cu același scop al asigurării unei accentuate mobilități profesionale și al adaptării rapide a absolvenților la solicitările, nu o dată inedite, ale vieții social-economice. De prisos să mai amintim că, date fiind tocmai aceste obiective, strategia aprofundării disciplinelor fundamentale este concepută astfel încît să asigure dobîndirea de către *fiecare* tînăr, o dată cu fondul necesar de informații, a unui sistem coerent, unitar de gîndire, cu disponibilități reale și aptitudini creatoare mereu improspătate.

Din păcate însă, un asemenea sistem organizatoric nu este valorificat nici pe măsura rigorilor specifice, nici a însemnătății sale sociale și nici chiar a posibilităților concrete de care dispune. Să ne referim la un exemplu. *Universitatea din Brașov* este alcătuită din patru facultăți, dintre care două au *profil unic* pe țară, iar celelalte două se bucură, ca de altfel întreaga Universitate de la poalele Tîmpei, de un prestigiu deosebit și de o atracție pe măsură. În plus, aici sînt predate domenii și specializări reunite într-o gamă largă. Așa se face că la concursul de admitere în Universitate, candidații provin, practic, din întreaga țară și, dată fiind inclusiv diversitatea domeniilor universitare, sînt absolvenți ai tuturor tipurilor de licee. Din păcate însă, *calitatea pregătirii tocmai în domeniile unora dintre disciplinele fundamentale* (Algebră, Trigonometrie, Geometrie, Fizică, Biologie) *a unui mare număr dintre acești absolvenți de liceu lasă mult de dorit.* La Facultatea de mecanică, bunăoară, rezultatele candidaților participanți la concursul de admitere sînt departe de a răspunde condițiilor create pentru un învățămînt de calitate, eficient sub raportul pregătirii multilaterale a viitorilor specialiști.

Imperative ale pregătirii temeinice, multilaterale a tinerei generații

Așadar, nu atît o polarizare a pregătirii atestă o asemenea situație, cît existența în unele licee a unei pregătiri slabe, mediocre. Iar faptul că asemenea situații se înregistrează la concursurile de admitere în învățămîntul superior și nu la niște examene oarecare nu schimbă datele problemei. Pentru că adevărul bine-cunoscut cum că nu toți cei ce frecventează liceul își propun sau dovedesc aptitudini pentru continuarea studiilor în învățămîntul superior nu justifică în nici un fel ca pregătirea slabă și mediocră în domeniul unora dintre disciplinele fundamentale să afecteze un număr așa de mare de absolvenți ai liceelor. Să nu uităm că însușirea, la un înalt nivel calitativ, a *oricărei* profesiuni, precum și acțiunea de perfecționare necontenită a pregătirii profesionale, concepute la noi într-un sistem unitar și ca prioritățile sociale, identifică tocmai în buna stăpînire a disciplinelor fundamentale un hotărîtor punct de sprijin.

Am dezbătut această problemă cu numeroase cadre didactice din învățămîntul superior și liceal, dar și cu specialiști ai producției, cu studenți. O primă concluzie : toți cei care sînt în legătură cu nivelul pregătirii absolvenților școlii generale de zece ani sau ai liceului îi sesizează la dimensiunile reale atît plusurile, cît și minusurile, manifestînd dorința vie de generalizare a plusurilor. A doua concluzie, poate cea mai importantă : observațiile sau propunerile de perfectionare vizează nu atît statutul sau conținutul programat al unei discipline școlare, ceea ce înseamnă că locul și rolul acestora în sistemul învățămîntului nostru sînt, în general, judicios stabilite. A treia concluzie : observațiile critice și propunerile de perfecționare se referă mai cu seamă la *metodologia* prezentării și însușirii acestor discipline, acuzînd cu deosebire *lipsa de complinire interdisciplinară* din procesul de predare în școală. Punțile de legătură fiind reduse, capacitatea de analiză și de sinteză, raționamentul elevilor rămîn insuficient cultivate. Opinii formulate, cu privire la acest aspect metodologic, în colectivul catedrei de matematică de la Universitatea brașoveană sînt grăitoare : „La concursul de admitere se întîlnesc lucrări al căror rezultat nesatisfăcător provine mai întîi din faptul că absolventul nu știe să redacteze corect ; or, în geometrie, în trigonometrie, fără o redactare corectă nu se poate concepe rezolvarea, o virgulă lipsă sau pusă unde nu trebuie creează o *altă* problemă. Iată de ce predarea și însușirea temeinică a matematicii solicită sprijinul tuturor disciplinelor, *inclusiv* al celor umaniste ; după cum și reciproca se impune" (conf. univ. dr. Gheorghe Atanasiu). „Absolvenții liceelor nu întotdeauna posedă o bună fundamentare rațională, teoretică a cunoștințelor însușite ; chiar de știu uneori cum să procedeze, nu știu de ce așa și nu altfel. Rețin, de pildă, un număr de algoritmi, de formule, fără să știe teoria de la baza acestora, știu să rezolve limite de șiruri, dar nu au întotdeauna limpede noțiunea de limită a unui șir. De aceea sîntem obligați să sacrificăm cu studenții mai multe cursuri pentru a suplini ceea ce ei nu știu, dar *cît* poți suplini din ceea ce n-ai învățat *la timp* ?" (conf. univ. dr. Emil Popescu). „Cred că școala rămîne încă datoare în privința cultivării *studiului individual* al elevilor, ca proces continuu și unitar ; dar nu numai școala, ci și familia, ba și unele unități editoriale care, an de an, scot culegeri de exerciții și probleme pentru elevi, fără a fi riguros raportate la programele școlare și la exigențele metodologice ale învățării" (conf. univ. dr. Gabriel V. Orman).

Iar un asemenea fond de observații, de opinii, de propuneri privitoare la ridicarea calității învățămîntului există în *orice* colectiv școlar sau universitar, ceea ce urmează este ca el să fie cunoscut și mai bine coordonat, pus în valoare prin contribuția creatoare a colectivelor didactice, *chemate să asigure tuturor elevilor o pregătire superioară nivelului minim de promovare, iar indicatorii de promovare să nu fie niciodată coborîți sub nivelul minim de pregătire ;* dar un asemenea imperativ presupune, între altele, recuzarea formalismului de orice natură și a fetișizării statistice.

Mihai IORDANESCU

Domnului NICOLAE CEAUŞESCU

Preşedintele Republicii Socialiste România

Sentimentele dumneavoastră amabile exprimate cu ocazia Zilei noastre naţionale sînt deosebit de apreciate şi, cu căldură, vă transmitem, la rîndul nostru, aceleaşi sentimente.

Sînt încredinţat că relaţiile de prietenie existente între cele două ţări ale noastre vor continua să se întărească, în avantajul reciproc al celor două popoare.

PAUL XUEREB

Preşedintele interimar al Republicii Malta

TELEGRAMĂ

Tovarăşul Constantin Dăscălescu, prim-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România, a primit o telegramă din partea primului-ministru al Republicii Elene, Andreas Papandreu, prin care îl mulţumeşte pentru felicitările şi urările adresate cu ocazia Zilei naţionale a Greciei. Totodată, în telegramă este exprimată convingerea că relaţiile bilaterale vor continua să se întărească şi adîncească, în folosul celor două popoare prietene, al consolidării securităţii şi cooperării în Balcani, promovării cauzei păcii şi înţelegerii internaţionale şi sînt transmise cele mai bune urări de fericire personală, de progres şi prosperitate pentru poporul român.

Cronica **zilei**

La Bucureşti au avut loc lucrările celei de-a VIII-a sesiuni a Comisiei mixte de cooperare economică româno-argentiniană.

Au fost analizate evoluţia relaţiilor economice dintre România şi Argentina, în conformitate cu hotărîrile precedentei sesiuni, posibilităţile creşterii şi diversificării lor pe multiple planuri, stabilindu-se măsuri şi acţiuni concrete vizînd dezvoltarea cooperării bilaterale şi pe terţe pieţe în domeniile industriilor constructoare de maşini, energetică, petrolieră, petrochimică şi în alte sectoare de interes reciproc. Lărgirea şi diversificarea schimburilor de mărfuri dintre cele două ţări.

La încheierea lucrărilor, preşedinţii celor două părţi în comisie au semnat protocolul sesiunii.

Ministrul comerului exterior şi cooperării economice internaţionale, Ilie Văduva, a primit pe Pedro Dudiuk, subsecretar la Secretariatul de stat pentru industrie şi comerţ exterior, preşedintele părţii argentiniene în Comisia mixtă.

În timpul întrevederii au fost abordate probleme şi modalităţi vizînd adîncirea conlucrării economice şi diversificarea schimburilor comerciale româno-argentiniene.

Grupul de cadre şi cursanţi de la Universitatea de Apărare Naţională din S.U.A., care în perioada 6—9 mai a.c. ne-a vizitat ţara, a părăsit simbătă Capitala. Pe timpul cît s-au aflat în România, oaspeţii au fost primiţi şi au făcut vizite la Ministerul Apărării Naţionale, Ministerul Afacerilor Externe, precum şi la unele obiective militare şi culturale.

★

Simbătă s-a încheiat „Săptămîna culturii italiene — regiunea Abruzzo", manifestare organizată la Bucureşti şi Constanţa, în cadrul relaţiilor de colaborare cultural-artistică existente între România şi Italia. Cu acest prilej, în Capitală, la Muzeul literaturii române, au fost deschise expoziţiile fotodocumentare şi de carte „Abruzzo — de la Ovidiu la D'Annunzio", iar la Galeria „Eforie" expoziţia de artă plastică reunind lucrări ale sculptorului C. Barbella şi pictorilor F. P. Michetti şi P. Cascella. Tot în Capitală au avut loc concertul sopranei Maria Vittoria Romano şi pianistului Marco Fumo, precum şi o gală cinematografică cu filmul artistic „Inocentul" şi documentarul „Păstorii din Abruzzo".

În cele două localităţi au fost programate, de asemenea, expuneri şi dezbateri literar-artistice.

tv

11,30 Telex
11,35 Lumea copiilor ● Telefilmoteca de ghiozdan. „Micul mare hocheist" (color). Episodul 3
12,40 Din cununa cîntecului românesc. Muzică populară
13,00 Album duminical (parţial color)
14,50 R.S. Cehoslovacă — Ritmuri contemporane. Reportaj
15,00 Închiderea programului
19,00 Telejurnal
19,15 Ţara mea, azi. Epocă de glorii — epocă de fapte revoluţionare. Documentar (color)
19,35 Cîntarea României (color). Omagiul ţării Conducătorului iubit. Emisiune realizată în colaborare cu Consiliul Culturii şi Educaţiei Socialiste şi cu Comitetul de cultură şi educaţie socialistă al judeţului Cluj
20,15 Film artistic (color). „Cîntec în zori". Producţie a Studioului de film al Televiziunii Române în colaborare cu Ministerul Apărării Naţionale, realizat în studiourile Centrului de producţie cinematografică „Bucureşti". Cu: Mihai Brătilă, Dan Condurache, Remus Mărgineanu, Mircea Albulescu, Ion Fiscuteanu, Irina Petrescu, Ecaterina Nazarie, Rodica Horobeţ. Scenariul: Dumitru Carabăţ. Regia: Dinu Tănase. Ultima parte
21,35 Vino pe aleea tinereţii! Muzică uşoară (color)
21,50 Telejurnal
22,00 Închiderea programului

LUNI 11 MAI

20,00 Telejurnal
20,20 Viaţa economică
20,35 Tezaur folcloric (color)
20,55 Copiii — înaltă datorie faţă de viitorul naţiunii. Tinereţe fără hotărîre. Reportaj
21,05 Film în serial: „La răspîntia timpului". Producţie a studiourilor americane. Cu: Elisabeth Taylor, Rock Hudson, James Dean, Jane Withers, Carroll Backer, Sal Mineo, Rod Taylor, Chill Wills, Mercedes McCambridge, Dennis Hopper. Regia: George Stevens. Episodul 2
21,50 Telejurnal
22,00 Închiderea programului

vremea

Institutul de meteorologie şi hidrologie comunică timpul probabil pentru intervalul cuprins între 10 mai, ora 21 — 13 mai, ora 21. În ţară: Vremea va continua să se încălzească treptat în toate regiunile ţării. Cerul va fi variabil, cu înnorări mai accentuate în a doua parte a intervalului în vestul, centrul şi nordul ţării, unde vor cădea ploi locale, care vor avea şi caracter de aversă. În restul teritoriului ploile vor fi izolate. Vîntul va sufla slab pînă la moderat, cu intensificări locale în sud-vestul ţării. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 4 şi 14 grade, izolat mai coborîte în prima parte în depresiunile intramontane, unde izolat se mentin condiţii de producere a brumei, iar cele maxime se vor situa între 15 şi 25 de grade, local mai ridicate. Pe alocuri se va produce ceaţă slabă. **La Bucureşti:** Vremea va continua să se încălzească. Cerul va fi variabil. Condiţii reduse de ploaie în ultima zi. Vîntul va sufla slab pînă la moderat. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 5 şi 9 grade, iar cele maxime între 20 şi 23 de grade. Ceaţă slabă în cursul dimineţii.

Unităţi turistice în judeţul Timiş

În orice anotimp, unităţile turistice constituie tot atîtea ospitaliere locuri de popas pentru cei veniţi să viziteze judeţul Timiş. În staţiunea balneoclimaterică Buziaş, renumită pentru proprietăţile curative ale apelor sale minerale, se află **hotelul „Silagiu"**, care dispune de camere cu 57 de locuri, precum şi de un mare restaurant. În localitatea Făget, pe drumul naţional Lugoj — Făget — Deva, se află **complexul turistic „Padeşul"**, cu 42 locuri de cazare şi un restaurant. De aici se pot face excursii în munţii Poiana Ruscăi. La 9 kilometri de Lugoj, spre Făget, într-o livadă de meri, se află **hanul „Ana Lugojana"**, cu restaurant, locuri de cazare şi teren de sport. În localitatea Şag, pe şoseaua Timişoara — Deta — Stamora Moraviţa, într-un cadru natural pitoresc, pe malul rîului Timiş, **hanul „Timiş" — „Şag"**, unitate de categoria I, dispune de 77 locuri de cazare.

Reţineri de locuri la aceste unităţi turistice se fac prin Agenţia de turism din Bucureşti (str. 13 Decembrie nr. 26), prin agenţiile UJECOOP din Cluj-Napoca, Craiova, Iaşi, Timişoara, precum şi prin responsabili cu turismul din cadrul uniunilor judeţene ale cooperativelor de producţie, achiziţii şi desfacere a mărfurilor.

În fotografie: Hotelul Silagiu din Buziaş.

Cu prilejul aniversării Zilei cuceririi independenţei de stat a României, Zilei victoriei asupra fascismului şi a Zilei eroilor patriei

DEPUNERI DE COROANE DE FLORI

Cu prilejul aniversării zilei de 9 Mai — Ziua cuceririi independenţei de stat a României, Ziua eroilor patriei şi Ziua victoriei asupra fascismului —, au avut loc, simbătă dimineaţă, în Capitală, solemnităţi în cadrul cărora au fost depuse coroane de flori la Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului şi a patriei, pentru socialism, la Monumentul eroilor patriei şi la Monumentul eroilor sovietici.

În acordurile solemne ale Imnului eroilor au fost depuse coroane de flori din partea secretarului general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, a Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat şi Guvernului Republicii Socialiste România, Ministerului Apărării Naţionale şi Ministerului de Interne, Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, Consiliului Uniunii Asociaţiilor Studenţilor Comuniştii din România şi Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor, Comitetului municipal Bucureşti al P.C.R. şi Comitetului Executiv al Consiliului popular al municipiului Bucureşti, Comitetului foştilor luptători şi veteranilor de război împotriva fascismului.

Au fost depuse, de asemenea, coroane de flori din partea corpului diplomatic.

Grupuri de pionieri au depus jerbe de flori.

La solemnităţi au luat parte tovarăşii Emil Bobu, Gheorghe Oprea, Nicu Ceauşescu, Nicolae Giosan şi Vasile Milea, precum şi membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat şi ai guvernului, ai Consiliului Naţional al Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste, membri ai consiliilor de conducere ale Ministerului Apărării Naţionale şi Ministerului de Interne, conducători ai unor instituţii centrale, organizaţii de masă şi obşteşti, generali activi şi în rezervă, foşti comandanţi de mari unităţi pe frontul antihitlerist, foşti combatanţi antifaşişti, reprezentanţi ai oamenilor muncii din întreprinderi şi instituţii bucureştene.

Au fost de faţă şefi de misiuni diplomatice acreditaţi la Bucureşti, ataşaţi militari, alţi membri ai corpului diplomatic.

Pe platourile din faţa monumentelor erau aliniate gărzi de onoare, alcătuite din ostaşi ai forţelor armate, membri ai gărzilor patriotice şi ai formaţiunilor de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei, care au prezentat onorul.

La Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului şi a patriei, pentru socialism şi la Monumentul eroilor patriei a fost intonat Imnul de stat al Republicii Socialiste România.

La Monumentul eroilor sovietici au fost intonate imnurile de stat ale U.R.S.S. şi Republicii Socialiste România. Au fost prezenţi E. M. Tiajelnikov, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti, ataşatul militar, aero şi naval al U.R.S.S., membri ai ambasadei.

După depunerea coroanelor de flori, participanţii la solemnităţi au păstrat un moment de reculegere.

În încheierea solemnităţilor, asistenţa a primit defilarea gărzilor de onoare.

În aceeaşi zi a avut loc o solemnitate asemănătoare la cimitirul de la Tincăbeşti al militarilor britanici căzuţi pe teritoriul ţării noastre în lupta împotriva fascismului.

Au fost depuse coroane de flori din partea preşedintelui Republicii Socialiste România, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, Consiliului de Stat şi Guvernului Republicii Socialiste România, Ministerului Apărării Naţionale, Comitetului Executiv al Consiliului popular al municipiului Bucureşti, precum şi din partea corpului diplomatic.

Un grup de pionieri a depus jerbe de flori.

La solemnitate au participat tovarăşii Gheorghe Rădulescu, vicepreşedinte al Consiliului de Stat, Dimitrie Ancuţa, viceprim-ministru al guvernului, membri ai Consiliului de Stat şi ai guvernului, reprezentanţi ai Consiliului popular al municipiului Bucureşti, generali şi ofiţeri, alte persoane oficiale.

Au fost de faţă Hugh J. Arbuthnott, ambasadorul Marii Britanii la Bucureşti, ataşatul naval şi militar britanic, membri ai ambasadei, şefi de misiuni diplomatice acreditaţi în ţara noastră, membri ai corpului diplomatic.

O gardă militară a prezentat onorul. Au fost intonate imnurile de stat ale Marii Britanii şi Republicii Socialiste România.

În încheierea ceremoniei, cei prezenţi au primit defilarea gărzii de onoare.

Cu acelaşi prilej, au fost depuse coroane de flori la Cimitirul militar de la Ghencea, cimitirele ostaşilor sovietici de la Herăstrău şi Jilava, la monumente şi cimitire ale ostaşilor români şi sovietici din ţară.

MANIFESTĂRI POLITICO-EDUCATIVE

În cinstea zilei de 9 Mai — Ziua cuceririi independenţei de stat a României, Ziua victoriei asupra fascismului şi Ziua eroilor patriei — în toate localităţile ţării, la case de cultură, cluburi muncitoreşti şi cămine culturale, în şcoli s-au desfăşurat manifestări politico-educative, în cadrul cărora au fost evocate lupta poporului român pentru unitate şi independenţă, tradiţiile revoluţionare ale clasei noastre muncitoare, ale Partidului Comunist Român.

În municipiul Piatra Neamţ s-a desfăşurat simpozionul „9 Mai — Ziua independenţei de stat a României şi a victoriei asupra fascismului, evenimente de excepţională însemnătate în istoria poporului român". Au fost relevate, cu acest prilej, tradiţiile de luptă ale maselor populare pentru unitate şi independenţă, însemnătatea proclamării independenţei de stat a României, activitatea revoluţionară a Partidului Comunist Român, contribuţia ţării noastre la războiul antihitlerist, precum şi realizările de prestigiu dobîndite de poporul român în anii construcţiei socialiste.

În judeţul Harghita s-au desfăşurat simpozioane, expuneri, dezbateri, spectacole cultural-artistice, în cadrul cărora a fost evocat eroismul ostaşilor români în luptele pentru eliberarea patriei de sub dominaţia fascistă, pentru apărarea independenţei ţării. Astfel, la Clubul minerului din Bălan, a avut loc simpozionul „Mari înfăptuiri ale poporului român în anii «Epocii Nicolae Ceauşescu»; 9 Mai — Ziua independenţei României şi a victoriei asupra fascismului", iar la Fabrica de tractoare din Miercurea Ciuc o manifestare similară cu tema „Proclamarea independenţei de stat a României la 9 Mai 1877, eveniment de importanţă istorică în viaţa poporului român".

În cluburi muncitoreşti din municipiul Brăila, la Casa de cultură din Făurei, în cămine culturale din comunele judeţului a fost prezentată expunerea „9 Mai — Ziua proclamării independenţei depline de stat a României, Ziua victoriei împotriva fascismului". În cadrul unor întîlniri ale elevilor cu veterani ai războiului antifascist au fost relevate aspecte ale glorioasei lupte a poporului român pentru independenţa şi suveranitatea patriei.

La monumentul eroilor români de la Oarba de Mureş, unde în cel de-al doilea război mondial şi-au jertfit viaţa mii de ostaşi români, a avut loc spectacolul omagial „Cinstire eroilor neamului", susţinut de formaţii artistice mureşene. La Casa de cultură din Sighişoara s-a desfăşurat simpozionul „Independenţa şi suveranitatea — strălucită afirmare a politicii partidului, a concepţiei ştiinţifice, politice şi economice a secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu".

În comandamente, instituţii şi unităţi militare aparţinînd Ministerului Apărării Naţionale au avut loc numeroase activităţi politico-educative şi cultural-artistice în cadrul cărora s-au reliefat eroismul armatei, al întregului nostru popor în timpul războiului de independenţă din 1877—1878, semnificaţia revoluţiei de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă din August 1944, participarea României la războiul antifascist, pînă la victoria finală de la 9 Mai 1945. A fost prezentată concepţia Partidului Comunist Român, a secretarului său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, privind necesitatea apărării independenţei, suveranităţii şi integrităţii teritoriale a României socialiste.

Comitetul foştilor luptători şi veteranilor de război împotriva fascismului a organizat, la sala „Dalles" din Capitală, o manifestare în cadrul căreia a fost prezentată expunerea „Înaltele aprecieri ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu cu privire la semnificaţia istorică internă şi internaţională a măreţului eveniment de la 9 Mai 1877; 110 ani de la proclamarea independenţei de stat a României", precum şi un recital de versuri patriotice.

(Agerpres)

Oameni, fapte, semnificaţii DIN LUMEA CONSTRUCTORILOR SOCIALISMULUI

Mărturii ale spiritului creator

Toţi se îmbulzeau să le vadă. Fuseseră expuse maşini de epocă. Meticulos aranjate, strid… colorate, bine spălate, nichelate, autoturismele etalate în parcul de cultură şi odihnă „Iulius Fucik" din Praga scînteiau de-ţi luau ochii. Erau acolo şi «Tatra 12» (1929), şi «Praga Piccolo» (1929), şi «Aero 30» (1937) şi «Steyer 50» (1940) şi «Tatra 75» (1935) şi «Mercedes 170 S» (1949) şi... multe altele asemenea. Vizitatori erau cu duiumul: veneau, zăboveau, pipăiau, admirau, zîmbeau subţire şi plecau (de trecut ne despărţim rîzînd, nu?). Pe un platou apropiat, sub bagheta unui dirijor împodobit în fireturi, o fanfară se străduia să asigure o „coloană sonoră" adecvată evenimentului. Se interpreta „Plaisir d'amour", prelucrarea austriacului Fritz Kreisler, după compoziţia din Evul Mediu a lui Padre Martini...). La expoziţia aceea a fost pentru prima dată cînd le-am auzit pe gazdele mele spunînd că „nu trebuie uitat că viitorul are şi el viitorul lui, care, la rîndu-i, va fi prezentul altui viitor..."

A doua oară cînd mi-au spus acelaşi lucru şi cam în aceiaşi termeni mă aflam lîngă localitatea Stokhov, în drum spre Boemia de Nord. Acolo, la marginea aşezării, un grup de caterpilare în plin efort, cţărate pe uriaşe halde de zgură, împingeau cu lamele, curăţau, terasau, nivelau. „Ceea ce vedeţi aici este doar un... eşantion. Dacă aţi merge în bazinul carbonifer Krusne hory, din nordul Cehiei, v-aţi putea completa imaginea. Acolo, de zeci de ani, există o exploatare de suprafaţă. Au fost răscolite circa 25 000 de hectare. Am reuşit să recuperăm prin recultivare cam 8 000 de hectare, dar ecologii noştri nu sînt mulţumiţi. Îngrijorarea e firească, mai ales în perspectiva viitorului. Ocrotirea mediului înconjurător este una dintre problemele-cheie ale creşterii nivelului de trai al cetăţenilor, o parte integrantă şi o condiţie de bază a grijii socialiste faţă de om. În realizarea măsurilor privind dezvoltarea economiei naţionale, a societăţii, pornim de la sarcina urgentă de a îmbunătăţi nu numai atmosfera, ci şi apa, pămîntul şi pădurile. Pentru acţiunile de antipoluare vor fi alocate în actualul cincinal (1986—1990) minimum 17 miliarde de coroane, ceea ce înseamnă mai mult decît dublu faţă de cincinalul precedent..."

Mărturii ale spiritului creator, mărturii pentru viitor poţi culege multe în Cehoslovacia prietenă. La Praga, în piaţa centrală, se edifică acum noul sediu al Radiodifuziunii. Viitoarea clădire, cu cele 30 de etaje ale sale, înaltă de 108 metri, va fi cea mai înaltă din ţară şi printre cele foarte mari ale Europei. Dar nu numai la Praga se construieşte cu gîndul la viitor. Într-o revistă, alături de o superbă fotografie citesc: „La Bratislava se desfăşoară vaste lucrări de construcţie pentru realizarea unei moderne artere de circulaţie, etajată, multifuncţională, între cartierele situate pe cele două maluri ale Dunării. Ea va servi, totodată, preluării traficului tot mai intens de pe rutele din sudul ţării". Iată şi o ştire pe care am copiat-o dintr-un ziar central: „Casă de anticipaţie. La Valtice se realizează un imobil experimental prin colaborarea Institutului de cercetări în construcţii şi Întreprinderea locală de construcţii din Gotwaldov. Iniţiatorii apreciază că acest imobil, compus din 9 apartamente, va corespunde exigenţelor de perspectivă privind condiţiile de locuit, aşa cum se profilează ele pentru ultimul deceniu al acestui secol. Autorii proiectului au preconizat diminuarea consumului de căldură (cu 25 la sută mai redus decît cel actual), iar pereţii despărţitori — fabricaţi din lemn — vor permite transformarea rapidă, în funcţie de cerinţe, a interioarelor locuinţelor". La acest capitol ar mai fi de adăugat doar că, acum, 65 la sută din populaţia ţării trăieşte în locuinţe construite după războiul antihitlerist, război în care armata română şi-a adus din plin contribuţia şi pe teritoriul Cehoslovaciei, luptînd cu eroism şi dînd grele jertfe, alături de armata sovietică, de corpul cehoslovac, de partizanii cehi şi slovaci, de celelalte forţe ale coaliţiei antihitleriste. Prietenia închegată atunci prin sîngele vărsat de eroi s-a întărit continuu în anii puterii populare, ai făuririi noii orînduiri. Dovadă că jertfele n-au fost zadarnice, mărturie că şi atunci, ca şi acum, popoarele român şi cehoslovac n-au pregetat să lupte cot la cot pentru viitorul lor liber şi fericit.

— Fiecare dintre ţările noastre a obţinut succese importante pe drumul construirii noii societăţi, îmi spunea, la sediul din Praga al Consiliului de Miniştri, secretarul de presă al guvernului cehoslovac. În funcţie de specificul naţional, ţările noastre construiesc socialismul. În ce ne priveşte, anul 1986 a fost primul din cel de-al optulea cincinal, primul an în care am trecut la îndeplinirea sarcinilor exigente stabilite la cel de-al XVII-lea Congres al P.C. din Cehoslovacia. A fost realizat un nou progres în creşterea eficienţei şi a caracterului intensiv al economiei naţionale. A crescut venitul naţional. Sarcinile producţiei industriale şi volumul lucrărilor de construcţii au fost depăşite, iar volumul stabilit prin plan la producţia agricolă a fost îndeplinit şi el. A sporit productivitatea socială a muncii.

Însemnări de călătorie din R. S. Cehoslovacă

Interlocutorul reliefează apoi evoluţia relaţiilor de prietenie şi colaborare româno-cehoslovace. „În acest cadru — a spus el — o mare însemnătate acordăm îndeplinirii Programului de colaborare economică şi tehnico-ştiinţifică pe termen lung dintre Republica Socialistă Cehoslovacă şi Republica Socialistă România, pe care l-au semnat tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi tovarăşul Gustav Husak, la sfîrşitul anului 1985. Se poate spune că, în ultimii ani, colaborarea economică şi tehnico-ştiinţifică dintre ţările noastre se dezvoltă pe o linie ascendentă, spre avantajul reciproc. În 1986 s-a realizat cel mai mare volum de schimburi comerciale între cele două ţări, iar în acest an colaborarea economică va cunoaşte o nouă dezvoltare. În Cehoslovacia dăm o înaltă apreciere relaţiilor frăţeşti şi colaborării dintre P.C.C. şi P.C.R. Noi impulsuri reprezintă întîlnirile dintre tovarăşul Gustav Husak şi tovarăşul Nicolae Ceauşescu. O mare însemnătate pentru dezvoltarea continuă a colaborării noastre a avut întîlnirea, de la Bucureşti, din decembrie 1985, dintre cei doi conducători. Hotărîrile luate cu acel prilej au îmbogăţit tezaurul relaţiilor cehoslovaco-române, contribuind la continua adîncire a colaborării în toate domeniile de activitate. Sîntem siguri că întîlnirile şi convorbirile dintre cei doi conducători vor impulsiona şi de acum înainte raporturile de prietenie şi colaborare dintre ţările şi popoarele noastre".

Sînt şi acestea mărturii pentru viitor, mărturii ale spiritului creator. Şi nu numai în vorbe, ci şi în fapte, în viaţa de toate zilele. Că lucrurile stau aşa, m-am convins încă o dată vizitînd Institutul de chimie macromoleculară din Praga.

Împreună cu doctorul în fizică Jozef Urban şi cu ing. Jiri Lenfeld, specializat în chimia polimerilor, ambii cercetători ştiinţifici, am urmărit timp de cîteva ore activitatea în laboratoarele de lentile şi de fibre optice. (Acestea, ultimele, sînt pe cale să revoluţioneze sistemele actuale de transmisie a datelor, dar pot fi folosite şi în scopuri de iluminat; imaginaţi-vă o fibră cît... firul de păr, chiar mai subţire, care devine o veritabilă „conductă" pentru transmiterea la distanţă a luminii unei surse clasice, ori pentru laseri, fără ca fluxul luminos să fie perturbat de cîmpurile magnetice ori electrice... Pînă de curînd, asemenea fibre se confecţionau dintr-o sticlă cu proprietăţi speciale; iată însă că polimerii se dovedesc — după spusele celor de la «Macro» Praga — mult mai eficienţi...). Jiri Lenfeld a ţinut să adauge:

— Am participat la Bucureşti la un simpozion prezidat de tovarăşa academician doctor inginer Elena Ceauşescu. Împreună cu colegii mei am rămas deosebit de impresionaţi de înalta competenţă ştiinţifică şi tehnică dovedite de dînsa, precum şi de spiritul organizatoric, viu şi deschis, cu care a condus lucrările.

Despre schimbul de cercetători din cele două ţări n-a fost nevoie să mai întreb pe nimeni. Am constatat că, în registrul în care — conform uzanţelor — fiecare vizitator este rugat să-şi înscrie datele personale, instituţia de unde vine, erau multe nume în dreptul cărora scria clar: ICECHIM Bucureşti, România.

Sînt şi acestea mărturii ale spiritului creator, mărturii pentru viitor. Şi poate că peste cîteva decenii, la Bucureşti ori la Praga, lîngă lentilele de contact şi fibrele optice realizate în anul 1987 şi adunate într-o expoziţie — asemenea autoturismelor de epocă despre care aminteam la începutul acestor rînduri — gazdele organizatoare vor putea să-i spună reporterului acelor ani (român ori cehoslovac): „Nu trebuie uitat că viitorul are şi el viitorul lui care, la rîndu-i, va fi prezentul altui viitor..."

Cu o condiţie: să fie pace! Şi pentru pace acţionează laolaltă popoarele noastre, adăugîndu-şi propria contribuţie la lupta amplă şi comună a popoarelor lumii.

Mircea BUNEA

Un nou cartier de locuinţe la Praga

ACTUALITATEA SPORTIVĂ

Campionatele europene de judo

Mihai Cioc — medalia de aur la categoria peste 95 kg

La campionatele europene de judo de la Paris, sportivul român Mihai Cioc a repurtat un succes strălucit obţinînd medalia de aur şi titlul de campion continental la categoria peste 95 kg, după ce l-a întrecut în finală prin ippon pe elveţianul Clemens Jehle. Demonstrînd o tehnică remarcabilă şi o forţă fizică deosebită, Mihai Cioc a cîştigat toate întîlnirile de o manieră categorică. Medaliile de bronz au revenit lui Akaki Kiburdalidze (U.R.S.S.) şi lui Alexander von den Groeben (R.F.G.).

La categoria 95 kg, pe locul întîi s-a situat Koba Kurtanidze (U.R.S.S.), urmat de francezul Roger Vachon. La categoria 86 kg, titlul de campion a fost cucerit de Fabien Canu (Franţa).

Sub egida „Daciadei"

BUCUREŞTI: „Studenţie — Sport — Tinereţe"

Sub genericul „Studenţie — Sport — Tinereţe", Consiliul U.A.S.C. din Centrul Universitar Bucureşti organizează astăzi o manifestare cultural-sportivă de masă. Acţiunea va avea loc la Complexul cultural-sportiv studenţesc „Tei" şi va începe la ora 10 cu paradă sportivă şi a detaşamentelor de pregătire militară. În program, competiţii sportive la tenis, atletism, canotaj, fotbal, handbal şi volei; demonstraţii de gimnastică sportivă şi aerobică, iahting, windsurf şi schi nautic, alte concursuri. Se va desfăşura şi o paradă a automobilelor de epocă. Programul cultural-artistic va fi susţinut de cele mai bune formaţii studenţeşti.

RIMNICU VILCEA: Echipele au răspuns „prezent"; dar selecţionerii?

Am informat la timp despre frumoasele campionate de volei ale echipelor de şcolari şi şcolărite, campionate programate la Rîmnicu-Vîlcea. Ieri, sosiseră în localitate cele opt echipe de băieţi şi tot atîtea de fete — după cum ne-a comunicat Ion Stanciu, corespondentul ziarului nostru. În schimb, specialiştii de la cluburile divizionare nu s-au prea înghesuit. Pînă la primele partide, se prezentaseră numai observatori de la cluburile Ştiinţa Bacău şi Farul Constanţa.

CONSTANŢA: Un cros popular

Pentru „Cupa 9 Mai", este astăzi programat la Constanţa un cros popular, avînd traseul principal pe aleile din Parcul Tăbăcăriei. Sosirea concurenţilor va avea însă loc la stadionul central al oraşului, în pauza meciului de fotbal F.C. Constanţa — C.S.M. Suceava. Din activitatea de masă la Constanţa, mai notăm turneele de baschet (la şcoala generală nr. 24) şi handbal (în Parcul pionierilor).

BOX: Meciuri de verificare

Boxerii din lotul nostru reprezentativ pentru campionatele europene au susţinut cîteva meciuri de verificare a potenţialului tehnico-tactic. Vineri, ei au fost confruntaţi cu diverşi partenери de antrenament. „Cei doi Daniel", Măeran (60 kg) şi Dumitrescu (57 kg), s-au distins la aceste verificări, ca şi cu prilejul „Centurii de aur". Supergreul D. Răcaru, mai puţin solicitat în acest sezon, a încrucişat mănuşile cu nu mai puţin de trei parteneri. Azi, de la ora 10, în sala de box a clubului Dinamo Bucureşti au loc alte meciuri cu „sparring"-parteneri.

VOLEI. La Kristiansand (Norvegia), în cadrul turneului de calificare pentru Campionatul european feminin de volei, reprezentativa României a întrecut cu scorul de 3—1 (15—2, 15—7, 9—15, 15—7) selecţionata Finlandei.

Jocurile universitare

Campionatul mondial studenţesc de handbal

(România, 30 mai — 7 iunie a.c.)

● Echipa studenţească a României s-a întîlnit la sfîrşitul acestei săptămîni în două partide de verificare cu selecţionata similară a Bulgariei. ● Între 20 şi 24 mai, echipa noastră va juca alte două meciuri cu selecţionata studenţească a Ungariei, la Arad şi Timişoara. ● Conform regulamentului competiţiei, pe lîngă arbitrii din ţările participante la Campionatul mondial studenţesc, vor oficia şi doi arbitri neutri. Ei sînt cunoscuţii arbitri internaţionali din Danemarca — Mortensen şi Knudsen. ● Din partea română, au fost delegaţi arbitrii Gheorghe Şandor (Oradea) şi Nicu Iancu (Buzău), iar ca rezervă, numai din ţara organizatoare, cuplul D. Gherghişan — C. Drăgan, ambii din Iaşi.

UNIVERSIADA '87

● La Jocurile Mondiale Universitare de vară, ce vor avea loc la Zagreb, au confirmat pînă în prezent participarea **numerică** 50 de ţări, însumînd 2 323 sportivi şi 1 026 sportive. ● Cu arbitri şi alţi oficiali, numărul total este acum de 4 713. ● Se mai aşteaptă înscrieri numerice din partea a 41 ţări, ultimul termen de înscriere fiind 8 iunie a.c. ● Ţaragazdă, Iugoslavia, a înscris 404 sportivi studenţi, iar Canada, care a organizat precedenta ediţie a Universiadei de vară — 366 sportivi.

Actualitatea fotbalistică

● Ieri, la complexul sportiv Dinamo din Capitală s-a jucat partida Victoria — F.C. Olt, din etapa a XXVI-a, partidă încheiată cu scorul de 2—1. ● Celelalte meciuri ale etapei se desfăşoară azi, de la ora 18: Steaua — Gloria, Petrolul — Dinamo, F.C. Argeş — F.C.M. Braşov, Flacăra — Sportul studenţesc, Universitatea Craiova — „U" Cluj-Napoca, Corvinul — Rapid, Oţelul — Jiul, Chimia — S.C. Bacău. ● Pentru meciul din preliminariile olimpice, România — Polonia (20 mai, Cluj-Napoca), lotul nostru va fi definitivat la 14 mai. ● În grupa noastră preliminară, din care mai fac parte echipele Greciei, R.F.G., Danemarcei şi Poloniei, s-a jucat pînă în prezent numai partida România — R.F.G. 1—0. ● În aceeaşi zi cu meciul de la Cluj-Napoca va avea loc şi jocul Grecia — Danemarca.

● Partida Danemarca — România, din iunie, va fi ultima din acest sezon, celelalte fiind programate în toamna viitoare (începînd cu România — Danemarca, 3 septembrie) sau în primăvara 1988.

Rubrică de **Valeriu MIRONESCU**

O politică de pace, progres și colaborare, în consens cu interesele poporului român, ale întregii umanități

RELATĂRI ȘI COMENTARII ÎN PAGINILE PRESEI INTERNAȚIONALE CONSACRATE REALIZĂRILOR ȚĂRII NOASTRE, ACȚIUNILOR CONSTRUCTIVE ALE PREȘEDINTELUI ROMÂNIEI PE ARENA MONDIALĂ

Noi articole apărute în presa de peste hotare evidențiază personalitatea de excepție a tovarășului Nicolae Ceaușescu, reliefează înaltul prestigiu de care conducătorul partidului și statului nostru se bucură în conștiința epocii contemporane. În mod deosebit se subliniază că tovarășul Nicolae Ceaușescu este purtătorul celor mai nobile aspirații ale poporului și, în același timp, luptătorul neobosit pentru înfăptuirea și afirmarea lor.

Mărețele împliniri ale României socialiste pe drumul înfloririi sale continue, inregistrate îndeosebi în perioada ultimelor două decenii, acțiunile și demersurile neobosite ale țării noastre pe arena internațională, consacrate salvgardării păcii și dezvoltării unei rodnice colaborări între toate statele lumii, sînt relevate, de asemenea, în numeroase articole și comentarii.

„România : Nicolae Ceaușescu — erou al istoriei patriei sale"

Sub acest titlu, săptămînalul mexican „TIEMPO" inserează un amplu articol consacrat evidențierii rolului primordial al activității tovarășului Nicolae Ceaușescu în devenirea continuă a patriei noastre, concepției sale novatoare, dinamice privind dezvoltarea țării, activității neprecupețite, încă din anii tinereții, pentru libertatea poporului nostru.

Acum 22 de ani — se relevă în articol — poporul român a inaugurat o nouă perioadă în istoria lui, denumită „Epoca Nicolae Ceaușescu", deoarece toate realizările obținute de atunci sînt legate de personalitatea președintelui său.

Noul avînt pe care acest mare conducător l-a insuflat vieții țării a determinat accelerarea dezvoltării economice și politice a României, ducînd la depășirea înapoierii economice și sociale moștenite de la regimurile dinainte de 23 August 1944, dată ce marchează eliberarea țării de sub fascism.

Poporul a cucerit puterea politică și economică și a trecut la refacerea economiei românești, distrusă în mare parte de război. Dar numai din anul 1965, cînd Nicolae Ceaușescu a fost ales conducător al țării, a început bătălia pentru depășirea decalajelor ce despărțeau România, pe plan economic, de statele dezvoltate.

Industrializarea țării și noua revoluție agrară, precum și planificarea economică au asigurat condițiile pentru o dezvoltare accelerată.

În concepția președintelui Nicolae Ceaușescu, progresul multilateral nu se realizează numai prin dezvoltarea economică ; de aceea, o atenție deosebită este acordată științei, învățămîntului, culturii și lărgirii democrației.

Președintele Nicolae Ceaușescu este preocupat de perfecționarea cercetării istorice și de însușirea învățămintelor istoriei de către tînăra generație. O fundamentală însemnătate teoretică și practică prezintă ideea președintelui României privind intensificarea studierii istoriei patriei într-un mod unitar. Istoria Partidului Comunist Român, a mișcării revoluționare și democratice, a luptei antifasciste, subliniază președintele Nicolae Ceaușescu, este parte integrantă a istoriei naționale.

Mișcarea muncitorească din România, încă de la apariția sa — se relevă în articol —, și-a declarat apartenența la istoria poporului, readucînd în memorie mari conducători, ca Burebista, Decebal, Mircea cel Mare, Vlad Țepeș, Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul, Alexandru Ioan Cuza și alții, care au luptat pînă la sacrificiul suprem pentru binele patriei. Animați și inspirați de istoria poporului, comuniștii români, la 8 mai 1921, au optat pentru crearea Partidului Comunist Român, într-un moment deosebit pentru orientarea poporului.

Sub flamura Partidului Comunist Român — continuă articolul — ziua de 1 Mai, Ziua internațională a muncii, a fost an de an sărbătorită ca un simbol al unității clasei muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare și intelectualitatea progresistă, într-un singur front împotriva exploatării imperialiste.

De la începutul anilor '30, în toate evenimentele importante ale activității partidului, a clasei muncitoare s-au afirmat cu pregnanță înaltele calități de militant revoluționar și de înflăcărat patriot ale lui Nicolae Ceaușescu, care, din 1933, a reprezentat tineretul muncitor în Comitetul Național Antifascist. În plină tinerețe, el a fost ales să conducă Comitetul Național Antifascist al Tineretului.

Pentru tinerii revoluționari, pentru comuniștii și antifasciștii români — se menționează în articol — tînărul Nicolae Ceaușescu era un exemplu de fermitate, de spirit revoluționar, dovedindu-și deja capacitățile de organizator. Rolul lui Nicolae Ceaușescu în desfășurarea și organizarea marilor bătălii conduse de Partidul Comunist Român împotriva fascismului a crescut zi de zi.

Originalitatea și creativitatea politicii externe a președintelui României

Într-un articol redacțional, ziarul tunisian „L'ACTION" reliefează caracterul constructiv, novator și original al concepției științifice a președintelui Nicolae Ceaușescu privind căile și modalitățile de rezolvare echitabilă a marilor probleme ale epocii noastre, concepție ce stă la baza demersului internațional al României socialiste, a afirmării sale ca factor al păcii și progresului contemporan.

În concepția președintelui României — relevă cotidianul — dezarmarea generală, în primul rînd nucleară, și asigurarea păcii sînt problemele fundamentale ale epocii noastre. Președintele Nicolae Ceaușescu insistă asupra faptului că nu există și nu poate exista altă problemă mai importantă decît garantarea dreptului suprem al oamenilor, al popoarelor la existență, la libertate, independență, la viață și pace; Dezarmarea, pacea și securitatea nu sînt și nu trebuie să mai fie probleme care privesc, în exclusivitate, doar un grup restrins de state. În ceea ce privește necesitatea unor acțiuni concrete în direcția dezarmării, România, președintele Nicolae Ceaușescu susține cu fermitate că este timpul să se treacă de la etapa declarațiilor la fapte concrete.

În spiritul înaltei responsabilități față de destinele omenirii, România, p r e ș e d i n t e l e Nicolae Ceaușescu au militat și militează neobosit pentru stingerea focarelor de conflict existente, pentru reglementarea numai pe calea negocierilor a problemelor în litigiu.

România a depus eforturi consecvente și a făcut propuneri concrete pentru reglementarea politică a problemelor Orientului Mijlociu și organizarea, în acest scop, a unei conferințe internaționale, sub egida O.N.U., cu participarea tuturor țărilor interesate, inclusiv a Organizației pentru Eliberarea Palestinei.

Pe plan economic, experiența României, de-a lungul ultimelor două decenii, ilustrează raportul dintre dezvoltarea economică viguroasă pe plan intern și participarea crescîndă la schimburile mondiale. În perioada 1965—1986 a sporit capacitatea economiei românești de a rezolva problemele complexe ale dezvoltării interne, precum și de a cultiva raporturi comerciale și de cooperare intense pe plan mondial.

România — subliniază cotidianul tunisian — împărtășește preocupările statelor în curs de dezvoltare și nealiniate pentru realizarea de progrese mai rapide. În virtutea acestei comunități de interese, ea acționează constant în favoarea aprofundării colaborării și cooperării cu aceste state, participă la activitățile „Grupului celor 77" și ale mișcării de nealiniere, se declară ferm pentru eradicarea subdezvoltării și instaurarea unei noi ordini economice pe planeta noastră. Acest tablou, ilustrînd o politică dinamică de dezvoltare a raporturilor internaționale, este completat de acțiuni constante de promovare a relațiilor economice și a cooperării cu țările dezvoltate.

Trebuie să adăugăm la toate acestea — arată, în încheiere „L'Action" — și propunerile României în domenii ca: depășirea crizei economice mondiale; reglementarea judicioasă a problemei datoriilor externe ale țărilor în curs de dezvoltare ; instaurarea unui sistem monetar-financiar internațional pe noi principii, democratice ; eliminarea discriminărilor și a barierelor artificiale care împiedică comerțul internațional și cooperarea între națiuni ; asigurarea liberului acces al tuturor statelor la cuceririle științei și tehnicii contemporane.

Strălucită identificare cu năzuințele propriului popor

Într-un amplu articol, ziarul mexican „EL UNIVERSAL" evidențiază identificarea deplină a tovarășului Nicolae Ceaușescu cu cele mai de seamă idealuri ale întregului popor român, cu lupta sa pentru independență și dezvoltare de sine stătătoare.

Intitulat „Evenimentele de la 1 Mai 1939 din România au prefigurat personalitatea președintelui Nicolae Ceaușescu", articolul — ilustrat de portretul șefului statului român — menționează : Evenimentele care au avut loc în România la 1 Mai 1939 constituie un moment de o deosebită importanță în cadrul istoriei universale.

La acea dată, țara era amenințată de un dublu pericol. În primul rînd, Germania hitleristă își intensifica activitatea pentru atragerea României în zona ei de influență și pentru a o subjuga economic și politic. În al doilea rînd, forțele fasciste din interior își intensificau presiunile în scopul apărării puterii politice.

Relevînd că „impotriva acestor tendințe s-a pronunțat Partidul Comunist Român, în rîndurile căruia a desfășurat o luptă eroică tovarășul Nicolae Ceaușescu", cotidianul mexican subliniază : De la începutul anilor '30, în toate acțiunile importante din istoria României s-a evidențiat poziția constructivă, realistă și patriotică a celui care, astăzi, este președintele României. În toți acești ani s-a aflat în primele rînduri ale luptei antifasciste și antirăzboinice. Ca urmare a poziției sale ferme, Nicolae Ceaușescu a fost de mai multe ori arestat și torturat.

Un rol deosebit de important — se arată — a avut Nicolae Ceaușescu în organizarea marii demonstrații de la 1 Mai 1939 din București, moment ce a prilejuit exprimarea voinței ferme a poporului român de a se ridica împotriva exploatării, a fascismului, a războiului.

Ecoul internațional al demonstrațiilor organizate în capitala României și în întreaga țară a fost deosebit de puternic, mai cu seamă că ele s-au numărat printre cele dintîi acțiuni politice inițiate în Europa după Acordul de la München, prin care Cehoslovacia a fost obligată să cedeze Germaniei hitleriste o parte din teritoriul ei.

Capitala României și alte numeroase orașe ale țării au trăit, în acea zi de 1 Mai 1939, momente de mare însuflețire patriotică. Cu acest prilej, manifestanții s-au pronunțat pentru libertatea țării, împotriva fascismului și a războiului. În primele rînduri ale demonstranților se aflau Nicolae Ceaușescu, liderul tineretului revoluționar, și tovarășa sa de viață, Elena Petrescu (Ceaușescu), care, încă de pe atunci, luptau pentru o nouă societate și o viață demnă pentru încercatul și viteazul popor român.

Referindu-se la perioada contemporană, articolul pune în evidență contribuția hotărîtoare a tovarășului Nicolae Ceaușescu la dinamica accelerată a dezvoltării țării în toate domeniile de activitate, concepția sa realistă, profund științifică privind atît edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate în România, cît și interpretarea fenomenelor internaționale contemporane.

În continuare, se pune accentul pe reliefarea principiilor de bază ale politicii externe a României socialiste, a președintelui Nicolae Ceaușescu, evidențiindu-se caracterul profund umanist și mobilizator al acestei politici — politică definită prin unitatea organică, indisolubilă dintre înalta responsabilitate a conducătorului partidului și statului român față de promovarea intereselor supreme ale poporului român, ca și ale întregii omeniri.

Răspunderea pentru viitorul poporului său, dar și pentru soarta întregii omeniri constituie temelia politicii de pace a președintelui Nicolae Ceaușescu — subliniază cotidianul. Președintele României militează pentru soluționarea într-un mod nou a problemelor internaționale, avînd convingerea că toate popoarele unite, dispun de forța necesară pentru schimbarea cursului evenimentelor și pot contribui, astfel, la făurirea unei lumi mai bune și mai drepte. Președintele Nicolae Ceaușescu și-a elaborat politica sa internă și internațională în deplină concordanță cu realitățile de azi ale României, cu tendințele ce se manifestă în lumea contemporană. Dar, în același timp, el a ținut seama și de evenimentele din istoria țării sale, cu care s-a identificat timp de o jumătate de secol.

(Agerpres)

MANIFESTĂRI DEDICATE ANIVERSĂRII ZILEI INDEPENDENȚEI DE STAT A ROMÂNIEI

În numeroase țări continuă acțiunile organizate pentru marcarea unui moment înălțător din cartea de aur a istoriei poporului nostru, cînd se aniversează, la 9 Mai, cucerirea independenței de stat a României, Ziua victoriei asupra fascismului și Ziua eroilor patriei. Aceste manifestări constituie, totodată, un prilej pentru reliefarea mărețelor realizări ce definesc România în anii construcției socialiste, în special în perioada ultimelor două decenii, precum și a politicii de pace, prietenie și cooperare promovate de țara noastră, de președintele Nicolae Ceaușescu.

SOFIA. — La Universitatea „Kiril și Metodiu", din Veliko Tirnovo, a fost inaugurată o expoziție de carte social-politică și istorică, la loc de frunte fiind expuse operele tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, lucrări științifice ale tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu.

Sub titlul „Epopeea independenței în arta plastică românească" au fost prezentate reproduceri după operele unor cunoscuți pictori și sculptori care oglindesc momente de răsunet din lupta poporului român pentru independența și libertatea națională și socială. La manifestări au participat rectorul Universității „Kiril și Metodiu", prof. dr. Gheorghe Dancev, prorectorul universității, Gheorghi Dimov, lectori străini, studenți, cadre didactice și cercetători, un numeros public.

Comitetul județean Plevna al P.C. Bulgar, Comitetul executiv al Consiliului popular județean, Comitetul județean al Frontului Patriei au organizat o adunare festivă, la care au fost prezente persoane oficiale bulgare, oameni ai muncii, militari, tineri, un numeros public.

În cadrul alocuțiunilor rostite cu acest prilej a fost subliniată contribuția de seamă a armatei române în luptele din 1877—1878, viteția ostașilor români în inclestările armate de la Plevna, Grivița, Smirdan, Rahova, Opanet, Pordim, Vidin. Au fost scoase în evidență sprijinul pe care poporul român l-a acordat revoluționarilor bulgari ce au trăit și acționat pe teritoriul României, ajutorul pe care el l-au primit în organizarea mișcării de eliberare a Bulgariei de sub jugul otoman.

Vorbitorii au evidențiat, de asemenea, legăturile trainice de prietenie și colaborare existente între poporul român și poporul bulgar, faptul că în epoca edificării noii orînduiri sociale în România și Bulgaria relațiile dintre țările noastre au cunoscut o evoluție continuă.

La monumentele ridicate în Bulgaria în cinstea ostașilor români căzuți în războiul din 1877—1878, la Plevna, Grivița, Pordim și Oreahovo, din partea Ambasadei României la Sofia au fost depuse coroane și jerbe de flori. La Plevna, la Mausoleul ostașilor români, la ceremonia depunerii coroanelor de flori au participat reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat.

★

ROMA — La sediul Academiei române din Roma s-au desfășurat lucrările colocviului pe tema „Lupta poporului român pentru unitate, libertate și independență națională". Personalități ale vieții culturale italiene au evocat pe larg principalele momente din lupta și viața poporului român din cele mai vechi timpuri și pînă în prezent. În continuare, au avut loc recitaluri de muzică românească și universală, precum și inaugurarea unei expoziții de artă românească. Au participat oameni de artă și cultură, istorici, profesori universitari, membri ai Asociației de prietenie Italia—România și ai Asociației culturale „Dacia".

★

BEIJING — Asociația de prietenie a poporului chinez cu străinătatea și Asociația de prietenie China—România au organizat o manifestare festivă. Au participat membri ai conducerilor asociațiilor, reprezentanți ai secției pentru relații externe a C.C. al P.C. Chinez, ai ministerului de externe, ai altor ministere și organizații centrale, ziariști.

Au fost prezentate un film dedicat acestui eveniment și o expoziție cu imagini redînd aspecte din lupta pentru independență a poporului român.

★

PRAGA. — În cadrul acțiunilor desfășurate în R.S. Cehoslovacă, reprezentanți ai Ambasadei României la Praga și ai conducerii organelor locale de partid și de stat din orașele Brno, Zvolen, Havlickuv Brod, Kromeriz, Piestany și Stara Tura au depus coroane de flori la monumentele și plăcile comemorative ridicate în memoria eroilor români care și-au jertfit viața în luptele pentru eliberarea Cehoslovaciei de sub ocupația fascistă.

La depuneri au fost prezenți reprezentanți ai organizațiilor locale de masă și obștești, grupuri de pionieri, militari, numeroși cetățeni, iar fanfare militare au intonat imnurile de stat ale Republicii Socialiste România și R.S. Cehoslovace.

★

BUDAPESTA. — Cu prilejul zilei de 9 Mai, ambasadorul țării noastre la Budapesta a depus o coroană de flori la Monumentul eroilor români din cimitirul Rakosliget, de la Budapesta.

Monumentul cinstește memoria celor 11 000 de ostași și ofițeri români căzuți pentru eliberarea capitalei ungare de sub ocupația fascistă.

Cu același prilej, din partea Ambasadei române au fost depuse jerbe de flori la monumentele și mormintele eroilor români din localitățile Cegled, Tiszakecske, Oroshaza, Tiszadob, Cserkeszolo, Mehkerek, Megyaszo.

În puternica încleștare pentru eliberarea Ungariei de sub jugul fascist, pentru libertatea poporului ungar, și-au jertfit viața peste 42 000 de soldați români.

★

VIENA — În cuvintările rostite în cadrul manifestării organizate la Viena s-a relevat că proclamarea independenței de stat a constituit un eveniment cu implicații deosebite pentru destinele poporului român, care, continuînd ideea luptei pentru libertate, a reușit să edifice astăzi o viață demnă și prosperă. S-au evidențiat marile realizări ale poporului român, în special în perioada de după Congresul al IX-lea al P.C.R., sublinîndu-se preocupările Partidului Comunist Român, ale secretarului său general, t o v a r ă ș u l Nicolae Ceaușescu, de a ridica România pe culmi înalte ale civilizației și bunăstării.

În cadrul acțiunii au fost organizate o expoziție de carte, la loc de frunte aflîndu-se operele tovarășului Nicolae Ceaușescu, precum și o expoziție de fotografii.

★

HANOI. — La Hanoi au fost organizate expoziții fotodocumentare intitulate „110 ani de la proclamarea independenței de stat a României" și „Participarea României la zdrobirea fascismului", precum și expoziția de carte istorică și social-politică românească, în cadrul căreia au fost prezentate lucrări ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România. A avut loc, de asemenea, o gală de filme documentare românești, despre evenimentele aniversate și activitatea de construcție socialistă din țara noastră.

★

BRUXELLES. — La Bruxelles a avut loc o seară culturală românească. Manifestarea a cuprins o expunere și o expoziție de fotografii dedicate evenimentului, o expoziție de carte românească, precum și proiectarea unor filme documentare de scurtmetraj. Omagiind jertfele înaintașilor în cucerirea și apărarea independenței țării, expunerea, expozițiile și filmele prezentate participanților au scos în evidență, totodată, dezvoltarea multilaterală a României contemporane.

★

OSLO. — La Universitatea din Oslo a fost inaugurată expoziția de fotografii „România azi". Sînt prezentate importante obiective social-economice realizate de poporul român. În alocuțiunile rostite au fost evidențiate lupta poporului român pentru libertate, independență națională și pace, activitatea intensă desfășurată după cel de-al IX-lea Congres al P.C.R. pentru dezvoltarea industriei, agriculturii, a celorlalte ramuri ale economiei naționale și pentru ridicarea nivelului de trai al maselor.

(Agerpres)

Ședință a Comisiei C.A.E.R. pentru colaborare în domeniul agriculturii

BUDAPESTA 9 (Agerpres). — În Republica Populară Ungară, la Balatonszemes, a avut loc ședința a 66-a a Comisiei permanente a C.A.E.R. pentru colaborare în domeniul agriculturii. Au fost adoptate măsuri pentru înfăptuirea sarcinilor ce revin comisiei din documentele Comitetului Executiv al Consiliului de Ajutor Economic Reciproc.

Au fost analizate problemele legate de realizarea Programului complex al progresului tehnico-științific al țărilor membre ale C.A.E.R. pînă în anul 2000. De asemenea, au fost examinate stadiul colaborării tehnico-științifice din domeniul ameliorării plantelor și mecanizării proceselor de producție în agricultură, precum și un proiect de Convenție privind protecția juridică reciprocă a soiurilor de plante de cultură.

În favoarea eliminării rachetelor nucleare din Europa

MADRID 9 (Agerpres). — Într-un interviu acordat ziarului „Washington Post", președintele guvernului spaniol, Felipe Gonzalez, s-a pronunțat în favoarea eliminării rachetelor nucleare cu rază medie de acțiune din Europa și reducerii substanțiale a prezenței militare americane pe teritoriul Spaniei.

PARIS 9 (Agerpres). — În localitatea franceză Sartrouville a avut loc o mare manifestație pentru pace la care au participat oameni de știință și de cultură din Franța. După cum relatează agențiile de presă, participanții au evidențiat importanța încheierii unui acord cu privire la lichidarea rachetelor nucleare cu rază medie de acțiune din Europa.

NEGOCIERILE SOVIETO-AMERICANE DE LA GENEVA

Proiecte de documente prezentate de cele două delegații

GENEVA 9 (Agerpres). — Delegația U.R.S.S. la negocierile sovieto-americane de la Geneva cu privire la armele nucleare și cosmice a dat publicității o declarație privind poziția sovietică vizînd încheierea cu succes a pregătirii unui proiect comun de tratat în problema rachetelor cu rază medie de acțiune, precum și asigurarea unor progrese în alte direcții ale tratativelor. Declarația — citată de agenția T.A.S.S. — evidențiază că, la 5 mai, delegația U.R.S.S. a prezentat un proiect de document care, alături de tratatul în problema rachetelor cu rază medie de acțiune, ar putea deveni obiect și rezultat final al unei înțelegeri politice la nivel înalt între U.R.S.S. și S.U.A.

Totodată, se amintește că și delegația S.U.A. a prezentat un proiect de tratat asupra armamentelor strategice ofensive, document ce urmează a fi studiat. Se precizează însă că proiectul american nu la în considerare interdependența obiectivă între reducerea armamentelor strategice ofensive, pe de o parte, și, pe de altă parte, neadmiterea cursei înarmărilor în Cosmos și întărirea regimului tratatului A.B.M.

GENEVA 9 (Agerpres). — Statele Unite ale Americii au prezentat, în cadrul negocierilor sovieto-americane de la Geneva, un proiect de tratat privind reducerea cu 50 la sută a armamentelor nucleare strategice ofensive de către S.U.A. și U.R.S.S. — relatează agenții de presă. Proiectul preconizează în esență stabilirea unui plafon de 1 600 mijloace de lansare la țintă nucleare strategice (rachete balistice intercontinentale — I.C.B.M., rachete balistice lansate de pe submarine — S.L.B.M. și bombardiere strategice) și de 6 000 focoase nucleare pentru fiecare dintre părți. De asemenea, documentul conține propunerile părții americane pentru instituirea unui sistem de verificare a obligațiilor ce vor fi asumate prin viitorul tratat.

Într-o declarație scrisă, președintele Ronald Reagan și-a exprimat speranța că în pofida unor deosebiri de abordare ce persistă în cadrul negocierilor sovieto-americane de la Geneva va fi posibil să se ajungă cît mai curînd „la reduceri ale armamentelor strategice profunde, echitabile și verificabile".

O propunere a R.P. Polone privind reducerea armamentelor și adîncirea încrederii în Europa centrală

VARȘOVIA 9 (Agerpres). — Luînd cuvîntul în cadrul congresului Mișcării Patriotice pentru Renaștere Națională din R. P. Polonă, Wojciech Jaruzelski, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., președintele Consiliului de Stat al R. P. Polone, a prezentat un plan de reducere în Europa centrală a armamentelor și adîncire a încrederii prin diminuarea treptată a numărului de arme nucleare și convenționale.

După cum transmite agenția P.A.P., este avută în vedere o zonă cuprinzînd R. D. Germană, Cehoslovacia, Ungaria și Polonia, precum și R.F.G., Belgia, Olanda, Luxemburg și Danemarca. Planul prevede retragerea treptată a tipurilor de arme nucleare operative și tactice convenite de comun acord, ca și a armamentelor convenționale cu forță maximă de distrugere, stabilirea unor mijloace eficiente naționale și internaționale de control, incluzînd observații ample și inspecții la fața locului.

Planul este conceput ca o parte integrantă a procesului general-european inceput la Helsinki, precizează agenția.

AGENȚIILE DE PRESĂ - pe scurt

LA HAVANA a avut loc o consfătuire de lucru cu cadre de conducere din economie. Luînd cuvîntul, primul secretar al C.C. al P.C. din Cuba, președintele Consiliului de Stat și al Consiliului de Miniștri ale Republicii Cuba, Fidel Castro Ruz, a subliniat necesitatea intensificării activității economice și creării condițiilor care să permită o sporire a veniturilor oamenilor muncii. Au fost analizate rezultatele obținute în economie în primul trimestru al anului și s-au preliminat direcțiile principale ale dezvoltării social-economice naționale pentru etapa următoare.

INTERVIU. Pacea, stabilitatea și securitatea nu vor putea fi realizate în Orientul Mijlociu fără a se ține cont de drepturile legitime ale poporului palestinian, inclusiv cel la autodeterminare și de a-și crea un stat propriu independent, a relevat președintele Comitetului Executiv al Organizației pentru Eliberarea Palestinei, Yasser Arafat, într-un interviu acordat revistei de limbă arabă „Al-Hamadeth", care apare la Londra.

RESPINGERE. Frontul de Eliberare Națională Kanak-Socialist (F.L.N.K.S.) a respins proiectul de lege adoptat recent de parlamentul francez, privind condițiile de referendum asupra viitorului Noii Caledonii, teritoriu de peste mări al Franței, a declarat Jean-Marie Tjibaou, președintele frontului. Poporul kanak — a spus vorbitorul într-o declarație făcută la postul de radio din Noumea — este ferm hotărît să lupte pentru obținerea libertății și independenței autentice.

ÎN URMA CIOCNIRII dintre un remorcher și un vas de transport pentru pasageri, pe cursul inferior al Fluviului Yangtze, în apropierea orașului Nantong, din provincia chineză Jiangsu, 100 de persoane și-au pierdut viața.

ACCIDENT AVIATIC. Un avion „IL-62" al companiei poloneze „LOT", care efectua un zbor charter pe ruta Varșovia—New York, s-a prăbușit simbătă curînd după decolare — transmite agenția P.A.P. La bordul avionului se aflau 172 de pasageri și 11 membri ai echipajului. Se crede că nu mai există supraviețuitori, precizează P.A.P. A fost creată o comisie guvernamentală specială pentru elucidarea cauzelor catastrofei.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : Cod 71 341. București Piața Scînteii nr. 1. Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sectorul export-import presă P.O. Box 12—201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64—66. Tiparul : Combinatul poligrafic CASA SCÎNTEII 40 363